หลวงบุ โต้เพลินจิตต์เรื่องไฟฟ้า

อเมริกา พนันจิมมี่ต้องเสียมงกุฎให้จำเริญ

เพลินจิตต์

• พูดจริง • ทำจริง • นิสิริ • คติชาติ •

(สมาคมนิสิตเก่าโรงเรียนเบ็ญจมราชูทิศ)

ปีที่๒ ฉบับที่ ๓๐๙ เดือน ๑๒ แรม ๖ ค่ำ วันศุกร์ ที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๖ ๑ บ.

บทความ

เพราะขาดเงินตราต่างประเทศ

สนทนาปราศรัย

สาวงามในอาเซียอาคเนย์

เนื่องจากขณะนี้ปรากฏว่า ราคาสินค้าตามท้องตลาดได้ มีราคาเคลื่อนไหวสูงขึ้นเป็นลำดับนั้น อจส.ขอประกาศให้ทราบว่า ร้านสรรพสินค้า อจส. คงจำหน่ายสินค้าปลีกตามราคาตามปกติ ไม่ขึ้นราคาสินคาทุกชนิด ขอเชิญติดต่อซื้อได้ที่ร้านสรรพสินคา อจส. อาคารสี่แยกคอกวัว ได้ทุกวัน เว้นวันหยุดราชการ.

เปปปี้โกลชกหลังวันคริสมาส

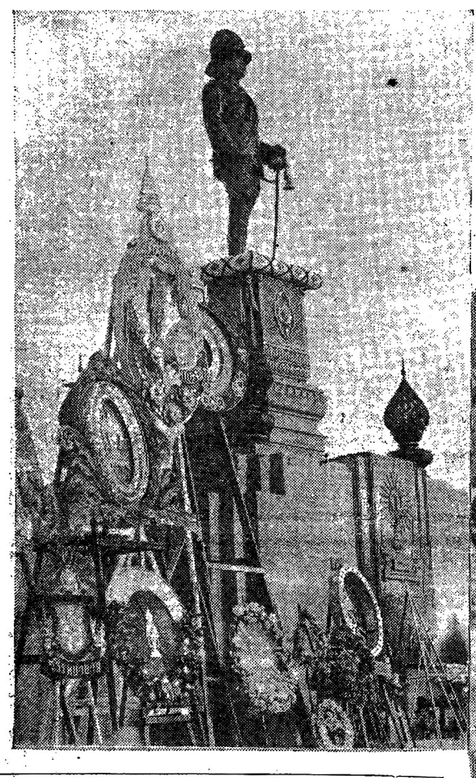

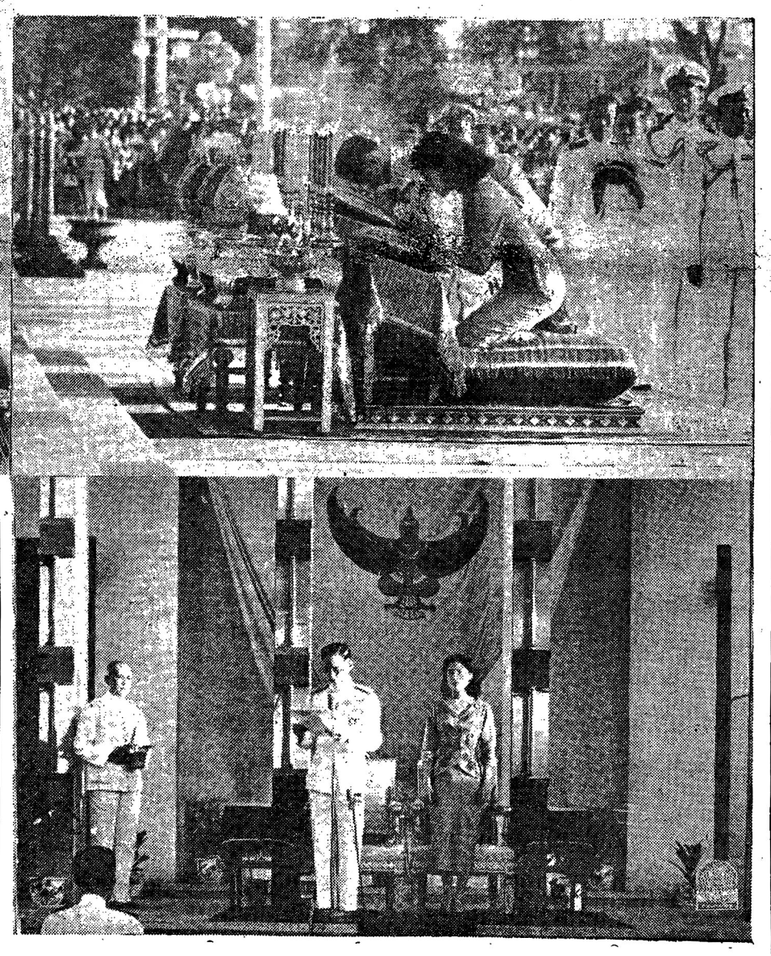

(บนซ้าย) พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

(บน) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระบรมราชินีถวายบังคมพระบรมรูป ร.๖

(ล่าง) ทรงมีพระราชดำรัสตอบในการเปิดงานวชิราวุธานุสรณ์ที่วังสราญรมย์

ว่าใช้นักปราชญ์ไม่ได้ผล ต้องใช้คนรู้จริงจึงจะได้

เปลี่ยนสายเข้าเครื่อง ๗๐๐๐ กิโลวัต

รถรางเดินได้ทุกสายแล้ว

เนื่องจากเรื่องไฟฟ้าซึ่งประชาชนสนใจอยู่เป็นอันมากนั้น เมื่อวานนี้ พ.อ. หลวงบุรกรรมโกวิท อธิบดีกรมโยธาเทศบาลได้เชิญ ม.ร.ว. นพแก้ว นวรัตน ไปพบเพื่อชี้แจงให้ทราบความจริงในเรื่องที่เขียนในช่องปากกาพาไปพาดหัวว่า "ไฟฟ้าดับครึ่งเมือง" มีข้อความดังต่อไปนี้

๑. ตามที่มีอุบัติเหตุขึ้นที่การไฟฟ้ากรุงเทพและทองบัญชีนั้น เนื่องจากเกิดปะทุขึ้นที่เคเบิลไม่ใช่การระเบิด และในกรณีนี้ไม่ใช่เป็นครั้งแรกได้ ปะทุหลายครั้งแล้วแต่ดับได้โดยใช้น้ำชำดับทุกครั้ง อุบัติเหตุครั้งนี้เป็นเรื่องสุดวิสัยที่จะป้องกันได้ แม้จะทำการตรวจทุกวันก็หาที่จะปะทุไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่ามันจะปะทุเมื่อใดและที่ไหน

๒. เจ้าหน้าที่มิได้ ปล่อยปละละเลย ได้มีการเฝ้าตรวจตราตลอด ๒๔ ชั่วโมงไม่ใช่การก่ออวินาศกรรม ถ้าเป็นการก่ออวินาศกรรม ผู้ก่ออวินาศกรรมคงจะไม่เลือกกระทำการในเวลาดังกล่าว จะต้องทำในเวลาวิกาล ซึ่งผู้คนกำลังหลับนอนกันอย่างสบาย

๓. พนักงานของการไฟฟ้ากรุงเทพ เป็นคนมีความรู้ในวิชาการพอตัวทุกคน ไม่ใช่ไม่มี

(มีต่อหน้า๑๒)

สองพ่อลูกเมาเหล้าแล้วจำหน้ากันไม่ได้ เถียงกันคนละคำ ลูกน็อคพ่อลงไปนับสิบ

หนุ่มน้อยวัย ๒๑ขวบ ฉลองลมหนาวด้วยการเตะพ่อและชกแม่เลี้ยงชุลมุน พ่อโดนเข้าสองหมัดถึงกับคลานสี่ตีน แม่เลี้ยงโดน 'จรเข้ฟาดหาง' แบบชั้นเชิงของยอดยิ่ง ลูกสุรินทร์ นอนปากปะงาบๆหวุดหวิดจะถูกลูกเลี้ยงเอากระดูกมาทำ แปรงสีฟันร้อนถึงเจ้าหน้าที่ต้องไปเชิญมาดับอารมณ์คลั่ง นักมวยนอกเวทียังไม่ยอมหยุดลวดลวย

(มีต่อหน้า๑๒)

เสด็จเปิดงานวชิราวุธานุสรณ์

เมื่อวันที่ ๒๕ เวลา ๑๗น. พระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี ได้เสด็จไปทรงเปิดงานวชิราวุธานุสรณ์ ณ พระราชอุทยานสราญรมย์ นายวรการบัญชา ร.ม.ต. ว่าการ

(มีต่อหน้า๑๒)

วอชิงตันลือกันเอิกเกริก

ว่าคารูเธอร์จะต้องเสียตำแหน่ง เพราะจำเริญหมัดหนักเหลือกำลัง

การเดินทางไปออสเตรเลียของนายเจือ จักษุรักษ์ กับนายทวิช จาติกวนิช เพื่อเจรจาตกลงกับจิมมี่คารูเธอร์แชมเปียนโลกรุ่นแบนตั้มเวทให้มาชกกับ จำเริญ ทรงกิตรัตน์ ณะ เวทีราชดำเนินนั้น เมื่อวันที่ ๒๕ พ.ย.นี้ นายเจือ กับนายทวิชได้กลับมาถึงสนามบินดอนเมืองแล้วและได้แถลงให้คนหนังสือพิมพ์ทราบถึงผลการตกลงกับนายแชมเปียนโลกที่ออสเตรเลีย

ยิมมีขออุ่นเครื่องก่อน

ในระยะนี้ ยิมมี่ยังไม่อาจจะเดินทางมาโรมรันกับจำเริญได้เพราะว่า ในการชกป้องกันตำแหน่งกับแป๊ปปี้โกลท์ รองแชมเปียนโลกอันดับที่ ๓ ที่ออสเตรเลียนั้น จิมมี่ได้เกิดแตกขึ้นที่ลิ้นขวาและซ้าย จำเป็นที่จะต้องรอให้แผลหายเสียก่อน จึงจะเดินทาง มาประเทศไทยเพื่อชกกับจำเริญ ทรงกิตรัตน์ ของเราโดยมีสัญญาผูกพันว่านายทวิชจะต้องพาจิมมี่ชกอีก๓ แห่งก่อนที่จะถึงเมืองไทย คือ มะนิลา โอซากา โตเกียวเพื่อเป็นการอุ่นเครื่องไปในตัว และคงจะมาถึงกรุงเทพในราวเดือนมีนาคมศกหน้านี้

แป๊ปปี้โกลท์ เรียกแสนบาท

สำหรับในระยะนี้ นายทวิชได้ตกลงเซ็นสัญญากับแป๊ปปี้โกลท์ ที่ออสเตรเลีย เพื่อมา

(มีต่อหน้า๑๒)

สุธี พันธุ์อุบล นายสุข ชมว่าสวยกว่านางสาวไทย

สุข พันธ์อุบล "ลูกเปรต น๊อคพ่อได้"

เพลินจิตต์

• พูดจริง • ทำจริง • มีศีร์ • คติชาติ •

(กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทใด)

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓๐๙ วันศุกร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๖

เพราะขาดเงินตราต่างประเทศ

★

ในที่สุด เรื่องทั้งหลายก็ได้ปรากฏเด่นชัดขึ้นในปัญหาที่ว่า รัฐบาลควรจะควบคุมการสั่งสินค้า หรือไม่ควรควบคุมอย่างไร ในเมื่อได้มีการเปิดเผยสถิติกันว่ามูลเหตุที่ทำให้ค่าของเงินบาทตกต่ำลงไปมากนั้น ก็เพราะพ่อค้าในประเทศไทย ได้สั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศเป็นเงินถึง ๘ ล้านปอนด์แต่เงินตราต่างประเทศที่มีอยู่ในท้องตลาดซึ่งไม่รวมที่มีอยู่ในธนาคารชาตินั้นมีเพียง ๔ ล้านปอนด์ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องประกาศควบคุมการสั่งสินค้าดังกล่าวแล้ว เพื่อสงวนเงินตราต่างประเทศไว้ เพื่อเสถียรภาพของชาติซึ่งถ้าไม่มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาควบคุมการสั่งสินค้าจากต่างประเทศแล้ว สถานะทางการเศรษฐกิจของประเทศชาติก็จะต้องตกต่ำลงไปอีก ทั้งนี้ประชาชนก็น่าจะเห็นอกเห็นใจรัฐบาลมานะอดทนต่อสู้กับความภาวะที่ไม่พึงปรารถนานั้นต่อไป เพื่อช่วยกันสร้างเสริมฐานะการเศรษฐกิจของประเทศในการดำเนินการควบคุมการสั่งสินค้าตามที่รัฐบาลได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาที่ใช้บังคับอยู่ทุกวันนี้

แต่อย่างไรก็ดี ปัญหาสำคัญที่ทำให้เราอดคิดนึกต่อไปอีกมิได้ก็คือ การที่ประเทศไทยของเราขาดเงินตราต่างประเทศนั้นเป็นเพราะเรามีเงินตราต่างประเทศน้อยไปหรือเป็นเพราะเราใช้เงินตราต่างประเทศมากไป หรือว่าเราไม่หาทางส่งเสริมให้มีการส่งสินค้าไปต่างประเทศมาก ๆ ซึ่งจะได้เงินตราต่างประเทศมามาก ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดและความต้องการของประชาชนตลอดจนการฟื้นฟูและบูรณะประเทศของเรา ในยุคหลังสงครามนี้ด้วย ซึ่งปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาเรื่องสำคัญ ที่ผู้เชี่ยวชาญทางฝ่ายรัฐบาลน่าจะขบคิด และหาทางขจัดปัญหาข้อบกพร่องเหล่านี้ เราก็กล่าวนักหนาว่าประเทศไทยของเรามีทรัพยากรมากมีข้าว ยาง แร่ ป่าไม้ ซึ่งสินค้าเหล่านี้ ล้วนจะนำรายได้มาสู่ประเทศมากมาย และดูเหมือนตลาดการค้าของโลก ก็กำลังต้องการอยู่เป็นอันมาก แต่เราได้แผ่วถางและพัฒนาธุรกิจการค้าหรืออุตสาหกรรมประเภทดังกล่าวนี้กันอย่างไรบ้าง ในอันที่จะเพิ่มพูลรายได้ของประเทศชาติให้เป็นการเพียงพอ จนเราอาจกล่าวได้ว่าประเทศของเราขาดเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะเงินตราต่างประเทศนั้น ย่อมเป็นปัจจัยอันสำคัญประการหนึ่งสำหรับประเทศไทยเพราะมีสินค้าอีกเป็นอันมาก อันจำเป็นแก่ประชาชนซึ่งเราไม่สามารถผลิตเองได้ ซึ่งต้องอาศัยเงินตราต่างประเทศ

ปัญหาที่ว่า ในขณะนี้พ่อค้าสั่งสินค้าพุ่งเพียงเข้ามามากมาย ซึ่งกล่าวกันว่าถึง ๘ ล้านปอนด์ ทั้ง ๆ ที่เรามีเงินตราต่างประเทศอยู่เพียง ๔ ล้านปอนด์ แล้วรัฐบาลจึงจำเป็นต้องควบคุมการสั่งซื้อและอาจจะให้มีการสั่งซื้อตามเงินตราต่างประเทศที่เรามีอยู่นั้น หรือน้อยกว่านั้น ปัญหาข้อนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าคิดอีกว่า รัฐบาลมีสถิติตัวเลขอันเชื่อถือได้แน่นอนหรือไม่ว่า สินค้าในขณะนี้มีเกินความจำเป็นของประชาชน เพราะความจริงที่อาจยืนยันได้ประการหนึ่งว่า ถ้าจะกล่าวว่า สินค้าล้นตลาดเกินความจำเป็นของประชาชนจึงจะต้องมีการควบคุมการสั่งซื้อเข้ามานั้นก็อาจจะขัดกับข้อเท็จจริงที่ว่า ในโลกนี้เห็นจะไม่มีพ่อค้าคนใด สั่งสินค้าที่ขายไม่ใคร่ได้เข้ามาเป็นอันขาด การที่พวกพ่อค้าสั่งสินค้าเข้ามาต่างมากมายนั้น ก็อาจจะเป็นข้อพิสูจน์ได้ว่าประชาชนมีความต้องการสินค้าต่าง ๆ นั้นมากมายอยู่ พ่อค้าจึงได้พากันสั่งเข้ามา มิฉะนั้นแล้วจะสั่งเข้ามาทำไมกัน แต่ในขณะนี้รัฐบาลกล่าวว่า สินค้าต่าง ๆ เหล่านี้ สั่งกันเข้ามาอย่างพุ่งเพียงและเกินความต้องการของตลาด แต่เราก็ยังไม่รู้ข้อเท็จจริงว่า ผู้เชี่ยวชาญวิชาการเศรษฐกิจการค้าของรัฐบาลมีตัวเลขแสดงสถิติอย่างน่าเชื่อถือได้เพียงใด

แต่อย่างไรก็ดี ปัญหาที่ว่าเราขาดเงินตราต่างประเทศนั้น จึงย่อมจะเป็นปัญหาสำคัญที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาศึกษาหาข้อเท็จจริงในเรื่องเหล่านี้ อันประกอบไปด้วยหลักวิชาการว่า เราขาดเงินตราต่างประเทศเพราะเราไม่จัดหามาให้พอกับความต้องการของประเทศ หรือเพราะเราจัดหามาได้มาก แล้วใช้จ่ายไปมากเกินความจำเป็นหรือว่าการค้าของประเทศไทยประเภทสินค้าขาออกได้ตกต่ำลง จนทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของเรากระทบกระเทือน เรื่องเหล่านี้เราจึงขอฝากไว้ให้เป็นข้อคบคิดของรัฐบาลเพื่อแก้ปัญหาการเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นการถูกต้องตามเหตุผลต่อไปด้วย

เวียตมินห์เริ่มถอนตัวจากเขา

จำลองภาพที่เห็นจากอากาศยาน

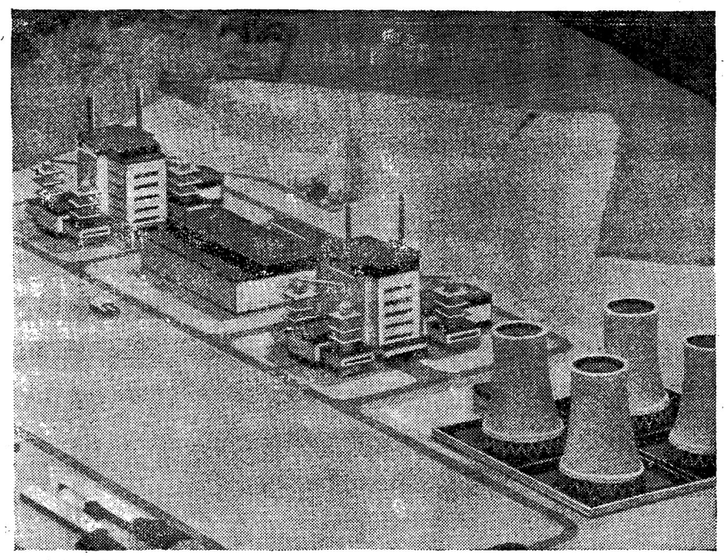

สถานีการกำลังปรมาณูของอังกฤษตั้งที่คัมเบอร์แลนด์จะทดลองจ่ายช่วยในอุตสาหกรรม ขณะนี้อยู่ในระหว่างก่อสร้างอย่างเร่งรีบ

โลกเพิ่งจะผลิตอาหารถึงระดับก่อนสงคราม

ข่าวจากกรุงโรมแจ้งว่า สัปดาห์นี้ องค์การอาหารและเกษตรได้เปิดการประชุมเป็นเวลาสามสัปดาห์ เพื่อวางแผนการต่อสู้ใหม่กับความหิว

นายนอร์ริส ดอดด์ ผู้อำนวยการใหญ่ของเอฟ เอโอได้กล่าวเปิดประชุมมีความว่า การผลิตอาหารของโลก "เพิ่งขึ้นถึงระดับเมื่อก่อนสงคราม" แต่ว่าระดับเพียงเท่านี้ "ยังนับว่าต่ำเกินไปสำหรับการส่งเสริมอนามัยออกไปหลายๆ แห่งและสำหรับให้บางแห่งพ้นจากสภาพเกือบจะเกิดทุพภิกขภัยขึ้นอย่างร้ายแรงด้วย"

นายดอดด์ได้ชี้แจงว่า "นอกจากนี้ยังมีอาหารและสินค้าอย่างอื่นสะสมไว้มากมายในบางประเทศ ซึ่งกลับทำให้ผู้ผลิตและรัฐบาลนั้นๆ ต้องพลอยเป็นทุกข์อยู่ในใจ"

ความขัดข้องต่างๆ ในเรื่องแจกจ่ายอาหารของโลกนี้จะเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งซึ่งจะได้อภิปรายกันในที่ประชุมครั้งนี้

ผู้เชี่ยวชาญการเกษตรทั้งในยุโรปและสหรัฐกำลังพิจารณาหาทางใช้อาหารเหลือกินที่เก็บสะสมไว้ในประเทศที่ผลิตอาหารได้เกินต้องการไปช่วยผ่อนผันบรรเทาความหิวทั่วโลกอยู่

ในคำปราศรัยเปิดประชุมนายดอดด์ได้ขอร้องให้ผู้แทนต่างๆ ๕๐๐ คนลงมติเห็นด้วยกับงบ

(มีต่อหน้า๑๑)

ว่าสหรัฐใช้ตุรกีต้านคอมมูนิสต์

สำนักข่าวเวียตนามรายงานข่าวว่า เมื่อไม่กี่วันมานี้ หนังสือพิมพ์ "อิสเวสเตีย" อันเป็นปากเสียงรัฐบาลโซเวียตได้ลงบทความภายใต้หัวเรื่อง "เต้หกระเทห์ของสหรัฐในตะวันออกกลาง" วิพากษ์นโยบายของสหรัฐด้านตะวันออกโดยเฉพาะด้านตะวันออกกลาง

"อิสเวสเตีย" เผยว่า สหรัฐได้ใช้ตุรกีเป็นผู้นำทางในการวิ่งเต้นจัดตั้งแนวป้องกันคอมมิวนิสต์ประกอบด้วยตุรกี อิหร่าน และปากีสถาน

"อิสเวสเตีย" กล่าวเสริมว่า นโยบายใหม่ของสหรัฐทางด้านตะวันออกกลางเช่นนี้ รังแต่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั่วความตึงเครียดยิ่งขึ้น

โดยเหตุฉะนี้ "อิสเวสเตีย" ลงเอยวิจารณ์ที่จะผ่อนคลายความตึงเครียดระหว่างประเทศก็คือ ให้สหรัฐยุบเลิกฐานทัพของตนที่ตั้งไว้ตามดินแดนประเทศต่าง ๆ ให้หมด.

พบแหล่งถ่านหินใหม่ใต้ดินลึก๓๐๐๐ฟุต

ข่าวจากกรุงลอนดอนแจ้งว่า เจ้าหน้าที่สำรวจ ธรณีวิทยาของรัฐบาลอังกฤษ ได้ค้นพบแหล่งแรถ่านหินแห่งใหม่ ในระดับลึก๓๐๐๐ ฟุตทางบริเวณภาค

(มีต่อหน้า๑๑)

จะถ่ายภาพยนตร์สีเสด็จประพาสจักรภพ

ข่าวจากกรุงลอนดอนว่าในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าเอลิซาเบธ พร้อมด้วยท่านดิวค์แห่งเอดินบะระได้เสด็จประพาสประเทศออสเตรเลียนี้ ได้จัดถ่ายภาพยนตร์สีชุดหนึ่งและจะนำขึ้นทูลเกล้าถวายแด่สมเด็จพระราชินีเมื่อเสด็จกลับสู่สหราชอาณาจักรแล้ว

สำนักงานแถลงข่าวสารและแถลงข่าวออสเตรเลีย จะได้จัดทำเป็นเรื่องขึ้นอย่างครบถ้วน ทั้งนี้ด้วยความช่วยเหลือของบริษัทห้างร้านต่าง ๆ จะได้จัดส่งฟิล์มไปถ่ายที่กรุงลอนดอน โดยนายช่างชาวออสเตรเลีย โดยส่งทะยอยไปโดยทางเครื่องบิน บรรจุภายในหีบห่อที่มีการปรับอากาศให้เหมาะสม

ต่อเมื่อได้นำขึ้นทูลเกล้าถวายแล้ว จึงจะนำออกฉายตามโรงภาพยนตร์ในประเทศอังกฤษ และประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก

ฝรั่งเศสส่งฝูงบินโจมตีเป็นละลอกถึง ๔๐ เที่ยว

กองบัญชาการทหารสูงสุดฝรั่งเศสในอินโดจีนได้แถลงการณ์แจ้งข่าวการรบประจำวันที่ ๒๕ เดือนนี้ว่า

ในเวียตนามภาคเหนือหน่วยทหารสหภาพฝรั่งเศสที่ออกตรวจการลาดตระเวนในเขตปฏิบัติการตามแผน "กัสตอร์" มิได้ปะทะกับข้าศึกแต่อย่างใด งานกวาดล้างยังคงดำเนินต่อไปในบริเวณพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง เช่นในเขตตะวันตกเฉียงใต้เมืองวินเยนซึ่งทหารเวียตมินห์ถูกสังหาร ๔๐ คน ต้องอาวุธบาดเจ็บ ๗๗ คน

ฝูงบินฝรั่งเศสได้ออกปฏิบัติการรวม ๔๐ เที่ยว โจมตีคลังอาวุธยุทธสัมภาระ โรงเก็บรถยนต์และที่ตั้งหน่วยทหารข้าศึก ในเขตเมืองเดียนเบียนฟู ฝูงบินฝรั่งเศสก็ได้ไปทิ้งระเบิด

(มีต่อหน้า๑๒)

เชลยศึกญี่ปุ่นค้างอยู่รัสเซีย๑๐๔๗

ข่าวจากมอสโคว์แจ้งว่าคณะผู้แทนสภากาชาดญี่ปุ่น ซึ่งไปสังเกตการณ์ในสหภาพโซเวียตได้เดินทางกลับกรุงมอสโคว์แล้วภายหลังที่ตรวจเยี่ยมค่ายเชลยซึ่งตั้งอยู่ไม่ห่างจากเมืองอิวานอฟอันเป็นย่านอุตสาหกรรมทอผ้าที่สำคัญแห่งหนึ่งในสหภาพโซเวียต คณะผู้แทนแทนสภากาชาดญี่ปุ่นได้พบเห็นเชลยศึกญี่ปุ่นถูกกักกันอยู่เป็นจำนวน ๓๙ คน ส่วนมากต้องหาว่าเป็นอาชญากรสงครามจำนวนเชลยศึกญี่ปุ่นที่ยังตกค้างอยู่ในสหภาพโซเวียตเวลานี้มีทั้งสิ้น ๑,๐๔๗ คน

โซเวียตขยายลูกไม้เก่าเสนอยูโนเรื่องบรรเทาสถานการณ์ตึงเครียด

ข่าวจากนครนิวยอร์ค แจ้งว่า คณะกรรมาธิการฝ่ายการเมืองแห่งสมัชชาใหญ่สหประชาชาติเปิดอภิปรายต่อไปอีกเมื่อวันพุธ ในญัตติของโซเวียตซึ่งอ้างว่าแนะวิธีบรรเทาสถานการณ์ตึงเครียดระหว่างประเทศและป้องกันภัยคุกคามของสงครามโลกครั้งใหม่ญัตติดังกล่าวเรียกร้องให้วางระบบห้ามผลิตอาวุธปรมาณูโดยปราศจากเงื่อนไข ลดกำลังรบของกลุ่มหาอำนาจทั้งห้าภายในเวลาปีหนึ่ง เพิกถอนฐานทัพของอเมริกันในดินแดนต่างประเทศ และประนามสิ่งที่โซเวียตเรียกว่า "การโฆษณาชวนเชื่ออันยุยงส่งเสริมจะให้เกิดสงคราม" อย่างไรก็ดี นายเฮนรี่แคบอทลอดจ ผู้

(มีต่อหน้า๑๑)

ข้อคิดเห็น

เรื่องของถูกของแพง

โดย ออฟติมิสต์

ในการประชุมบันดาพ่อค้าทั้งหลาย ซึ่งพล. ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ กับ พล. จ. ศิร ศิริโยธิน ได้จัดให้มีเมื่อวันก่อนนั้น บันดาพ่อค้าทั้งหลายได้รับรองว่าจะร่วมมือกับรัฐบาลเป็นอย่างดี ส่วนทางฝ่ายรัฐบาลก็ว่าจะให้ความสดวกทุก ๆ ประการ ดูเหมือนว่าตามรายงานข่าวนั้น ได้มีความวิตกกังวลกันอยู่ ๒ ประการว่า ในการควบคุมการส่งสินค้านั้นจะทำให้พ่อค้าต้องเสียเวลานานเกินเหตุประการหนึ่ง กับจะต้องเสียค่าน้ำร้อนน้ำชามากยิ่งขึ้นประการหนึ่ง ซึ่งอันที่จริงผู้เขียนไม่อยากพูดเรื่องค่าน้ำร้อนน้ำชาในการติดต่อกับวงราชการ แต่ตามรายข่าวมีมาอย่างว่านี้ว่า พล. ต.อ เผ่า ศรียานนท์ถึงกับรับรองว่าจะระงับการต้องเสียค่าน้ำร้อนน้ำชาอย่างเด็ดขาด ผู้เขียนจึงกล้านำมากล่าวบ้าง ซึ่งถ้าใครไปเรียกค่าน้ำร้อนน้ำชาจากพ่อค้าในกรณีการส่งสินค้านี้แล้ว ท่านอธิบดีกรมตำรวจได้ขอร้องว่า ขอให้แจ้งแก่ท่านซึ่งจะจัดการให้โดยด่วนทีเดียว คำรับรองนี้ก็อาจจะทำให้บันดาพ่อค้าทั้งหลายเบาใจได้บ้างแล้ว เพราะปรากฏว่าท่านอธิบดีกรมตำรวจของเราท่าน "ท่านพูดจริง ทำจริง มึงศิร คดิชาติ" เหมือนกัน ไหน ๆ ก็พูดกันถึงเรื่องค่าน้ำร้อนน้ำชาแล้ว ซึ่งผู้เขียนไม่อยากจะพูดเพราะมันเป็นข่าวดอ แต่เมื่อท่านอธิบดีกรมตำรวจท่านรับรองว่าจะไม่ให้เกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้น ก็ทำให้ผู้เขียนนึกถึงคำพูดของพวกพ่อค้าทั้งหลายว่า เหตุหนึ่งที่ทำให้อะไร ๆ มันแพงนั้นเพราะบวกค่าน้ำร้อนน้ำชาเข้าไปด้วย ราคามันจึงแพงตลอดจนการปลูกตึก ปลูกอาคารต่าง ๆ นั้น กว่าจะประมูลหรือรับมาได้ ก็ต้องวิ่งเต้นมีค่าน้ำร้อนน้ำชา บวกเข้าไปด้วยผลจึงมักปรากฏว่า บางทีตึกหรืออาคารที่ปลูกนั้นยังไม่ทันเสร็จเลย ก็ทำท่าว่าจะชุดและพังไปเสียแล้ว เพราะต้องหักเอาค่าน้ำร้อนน้ำชาออกไปเสียส่วนหนึ่ง ซึ่งบางกรณีก็มากเอาการอยู่ จนทำให้ตึกหรืออาคารต้องชุดโซมลงในไม่ช้า เรื่องเหล่านี้ผู้เขียนก็ไม่มีความรู้กับเขา เขาเล่ากันอีกว่า วิธีการอย่างว่านี้แหละทำให้ร่ำรวยกันรวดเร็วนักหนาทีเดียว จะเท็จจริงอย่างไรก็ไม่รู้ เพราะผู้เขียนไม่มีทางพิศูจน์ได้โดยเหตุนี้ บันดาพ่อค้าม้าทั้งหลายถ้าหากจะเปิดอกและโทษว่าสินค้าต้องแพงขึ้นเพราะค่าน้ำร้อนน้ำชานั้น ก็ควรไปเปิดอกแก่ท่านอธิบดีกรมตำรวจ เพราะท่านรับรองว่าจะจัดการในปัญหาเรื่องนี้ให้โดยเด็ดขาดทีเดียว แต่ถ้าจะพูดถึงเรื่องพ่อค้าม้าขายกันแล้ว ผู้เขียนเองก็จนปัญญาเหมือนกันว่าของจะแพงเพราะค่าน้ำร้อนน้ำชาก็ไม่ถูก ดูแต่อาหารของเราเอง เมื่อตลาดเขาขึ้นราคากันตุมตามอาหารประเภทผักปลาซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศ ในประเทศกับเขาเลย ก็ยังขึ้นราคาตามไปด้วย ในเมื่อเขาบอกกันว่าสินค้าที่มาจากต่างประเทศถูกควบคุมต่อไปราคาก็จะแพงและหายาก จึงได้พากันขึ้นราคาสิ่งของประเภทนั้น แต่บัดนี้ พวกผัก ปลา กุ้ง ต่าง ๆ ซึ่งไม่ต้องสั่งจากต่างประเทศก็พลอยแพงไปกับเขาด้วย เรื่องเหล่านี้เห็นจะเป็นไปตามวิสัยของพ่อค้า ถ้ามีโอกาศแล้วก็ต้องขึ้นราคาเพื่อค้ากำไรกันอย่างไม่อั้นประดู ทางหดีเรา–ประชาชนก็จงหาเงินไว้มาก ๆ คอยต้อนรับราคาสินค้าก็ขึ้นราคาแล้วกัน นี่แหละคือการช่วยตัวเองอย่างไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ

หนุ่มสาวป่าซางโดดน้ำตัดสินปัญหารัก

✲ ✲ ✲ ✲

ถูกค้นเหล้าเถื่อนไปแจ้งว่าถูกโจรปล้น

สรรพสามิตกับกำนันเกือบยิงกันแหลก เผอิญลูกบ้านจำได้ จึงรอดตายหวุดหวิด

(ปัตตานี๑๔พ.ย.๙๖)

กำลังทำการตรวจค้นบ้านตามหมายค้นของ นายอำเภอท้องที่ แต่ภรรยาเจ้าบ้านคิดว่าเป็นกองโจรปล้นบ้าน จึงวิ่งไปแจ้งความต่อผู้ใหญ่บ้าน จนเกือบเกิดปะทะกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับพวกของผู้ใหญ่บ้านที่เข้าล้อม

เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๔๙๖ คณะนายตรวจสรรพสามิตจังหวัดปัตตานี อันมีนายวีระ วีระพงษ์ ผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัดปัตตานี เป็นหัวหน้า พร้อมด้วยนายเสนอ ณ สงขลา นายแปลง ทองจำรูญ นายบุญกอง ทองบ่อ นายพนอ นาคเทวัญ นายไล้ว ช่วยประสิทธิ์ และนายเพื่อม ปาลทิพย์ นายตรวจสรรพสามิตร ออกทำการสืบสวนผู้กระทำผิดพรบ. ต่างๆ อันเกี่ยวกับสรรพสามิตในท้องที่หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้าบอน อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยสืบทราบว่านายสพุด ราษฎรตำบลนั้น ลักลอบต้มกลั่นสุราโดยมิได้รับอนุญาติ เจ้าพนักงานดังกล่าวจึงเดินทางตรงไปยังบ้านของนายสพุด พบนายสพุดจึงแจ้งข้อหาให้ทราบพร้อมกับนำหมายค้นของนายอำเภอโคกโพธิ์ให้ดูเป็นหลักฐาน

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจค้น ก็ได้พบน้ำสุราบริสุทธิ์จำนวน๕โอ่ง ตักตวงได้๑๕๐ลิตร และอุปกรณ์ในการต้มกลั่นสุราครบชุด แต่ขณะที่เจ้าพนักงานกำลังปฏิบัติงานตรวจค้นอยู่นั้น ภรรยาของนายสพุดเจ้าของบ้าน ได้วิ่งไปแจ้งความต่อนายรุ่งผู้ใหญ่บ้านว่า บ้านของหล่อนกำลังถูกพวกโจรปล้นอยู่ ขอให้ผู้ใหญ่บ้านไปทำการจับกุมช่วยเหลือสามีที่ยังอยู่ในบ้าน

นายรุ่งผู้ใหญ่บ้านจึงตีเกราะเรียกลูกบ้านเพื่อจะได้ยกกำลังไปปราบโจรตามที่ได้รับแจ้ง แล้วจึงพากันรีบไปยังบ้านนายสพุดทันที เมื่อไปถึงจึงได้รายเรียงเข้าล้อมบ้านไว้รอบด้าน และเตรียมที่จะปะทะทันที แต่ก่อนที่จะชัดโวกระสุนเข้าใส่ผู้ถูก

(มีต่อหน้า๑๑)

ปล้นยิงเจ้าทรัพย์ทารุณ ตร.จับได้ ๒

เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๙๖ คนร้าย ๑๒ คน มีอาวุธปืนและมีดครบมือ กระทำการปล้นทรัพย์ นายเกลี้ยง นางรัว เหตุเกิดที่ตำบลหัวหวาย อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ การปล้นรายนี้ ฝ่ายผู้ร้ายได้กระทำการอุกอาจทารุณมาก คนร้ายได้ใช้อาวุธปืนยิงนางรัวภรรยาเจ้าทรัพย์ตาย และได้ยิงนางสาวเฉลียว นายแผ้ว นายผวน พวกเจ้าทรัพย์มีบาดเจ็บสาหัส คนร้ายได้กระทำการเก็บทรัพย์ไปหลายอย่าง ผู้ว่าราชการจังหวัดกับผู้กำกับการตำรวจภูธร จังหวัดนครสวรรค์ สืบสวนติดตามจับตัวผู้ร้ายได้ ๒ คน คือนายขัด พินหนู กับนายดิษฐ์ กำลังดำเนินการสอบสวน

จำนวนพลเมืองในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ

ตามรายงานของเทศบาลนครกรุงเทพเมื่อวันที่ ๑๗ เดือนนี้ (พย.๙๖) ปรากฏว่าระหว่างสัปดาห์สุดเมื่อวันที่๗เดือนนี้ ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพมีคนเกิด๗๓๙คน เกิดนอกเขตเทศบาล ๕๔ คนตาย๑๖๒ คนในจำนวนนี้เป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑ ขวบตาย๔๐ คน รวมจำนวนพลเมืองประมาณในวันกลางปี ๓๘๘,๑๐๐คน

อนึ่งระหว่างสัปดาห์สุดเมื่อวันที่๑๔เดือนนี้ (พย.๙๖) ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพมีผู้ป่วยเป็นไข้ดีฟทีเรียตาย ๑ คน นอกเขตเทศบาลมีผู้ป่วยเป็นไข้ไทฟอยด์ ๑ คน เป็นไข้ไขสันหลังอักเสบ ๑ คน

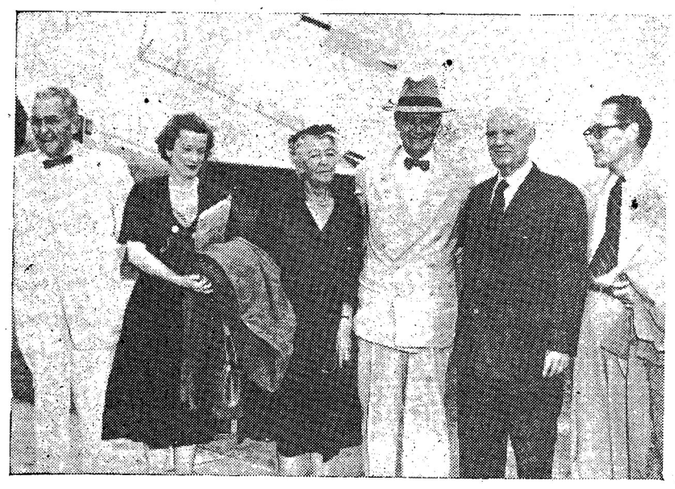

นาย เอช. อะเด็กซานเดอร์ สมิธ วุฒิสมาชิกสหรัฐ (คนที่สามจากขวา) เดินทางมาภาคตะวันออกไกล ถงสนามบินดอนเมืองเมื่อวันศุกร์ (๒๐ พฤศจิกายน) วุฒิสมาชิกสมิธเป็นกรรมาธิการคนหนึ่งอยู่ในคณะกรรมาธิการวิเทศสัมพันธ์ อันเป็นคณะที่มีอิทธิพลในวุฒิสภา กำลังเดินทางมาภาคตะวันออกไกลเพื่อสังเกตการณ์ทั่ว ๆ ไป และโดยเฉพาะเพื่อดูผลงานการส่งเสริมความมั่นคงร่วมกันของสหรัฐ

เอาผ้าขาวม้ามัดตัวติดกันโผลงสู่แม่น้ำ สาเหตุเพราะญาติหญิงไม่ชอบหนุ่ม

สองหนุ่มสาวตัดสินใจเกี่ยวก้อยอำลาโลกโดย อาศัยแม่พระคงคาเป็นสื่อ เพราะต่างยึดมั่นในรักเดียว แต่ไม่สมหวังโดยถูกขัดขวางจากทางผู้ใหญ่ว่าญาติจะรู้เรื่องร่างทั้งสองก็ลอยอืดขึ้นมาประกาศความรักแท้แก่ชาวบ้าน บ้าซาง เสียแล้ว

เมื่อวันที่ ๑๒ เดือนนี้ เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. เศษได้มีผู้พบศพหญิงชายคู่หนึ่ง มีผ้าขาวม้าผูกติดกันลอยโผล่ขึ้นที่ท่าน้ำตำบลดงผาง อำเภอบ้าซาง จังหวัดลำพูน จึงได้นำความแจ้งแก่พนักงานสอบสวนอำเภอบ้าซาง เจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานสอบสวน ทราบเหตุจึงได้รีบออกไปชันสูตรพลิกศพและสอบสวน

ผลของการสอบสวน ปรากฏว่าผู้ตายชื่อนายตั้น อายุ ๒๖ ปีชาวบ้านพระแท่น ตำบลมะขามหลวง ฝ่ายหญิงนางสาวคำปันเป็นบุตรสาวของ นายคำอินทร์ ชาวบ้านสันป่าตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

สาเหตุของการกระโดดน้ำตายครั้งนี้ตามทางสันนิษฐานได้ความว่าหนุ่มสาวทั้งสองคงจะมีเรื่องทำนองชู้สาวและรักกันแต่ทางฝ่ายผู้ปกครองฝ่ายหญิงไม่มีความพอใจในตัวนายตั้น บางประการ หนุ่มสาวทั้งสองจึงหาทางออก ด้วยการกระโดดน้ำตายดังกล่าว จากปากคำของชาวบ้านได้เห็น

(มีต่อหน้า๑๑)

เตรียมรับแผนที่จอดรถในงานฉลองรัฐธรรมนูญ

เนื่องในงานรัฐธรรมนูญปีนี้ กรมตำรวจจะได้พิมพ์ แผนที่การจอดรถแจกแก่บรรดาเจ้าของรถที่ไปในงานรัฐธรรมนูญเพื่อความสดวก ในการจราจร แผนที่นี้กองทะเบียนกรมตำรวจจะได้จัดส่งให้แก่เจ้าของรถ และผู้ใดต้องการก็จะขอได้จาก เจ้าหน้าที่กองทะเบียนกรมตำรวจ วันกำหนดจะแจกแผนที่จอดรถนี้จะประกาศให้ทราบต่อไป

ตลุมบอนกลางดึก ผัวพลาดท่าเมียเลยตาย

เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๖ เวลา๒๔.๐๐น. นางพันธ์สมพงษ์ อายุ ๒๙ ปีกับนายเสงี่ยมสมพงษ์อายุ๓๒ปีเป็นสามีภรรยากัน ได้เกิดทะเลาะทุบตีกันตอนกลางดึก นางพันธ์สมพงษ์ ภรรยาได้ใช้มีดฟันแทงนายเสงี่ยมสมพงษ์ สามีถึงแก่ความตาย เหตุเกิดที่ตำบลหนองเตาอำเภอเมืองจังหวัดอุทัยธานี เจ้าหน้าที่ได้นำตัวนางพันธ์สมพงษ์ ไปดำเนินคดีคดีอยู่ระหว่างสอบสวน

อ่าน
เพลินจิตต์
รายวัน • รายสัปดาห์ • รายปักษ์ • รายเดือน

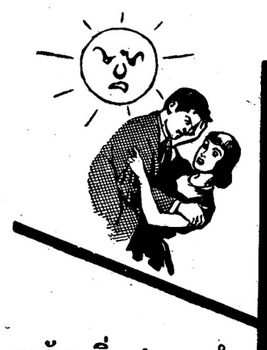

มุมกลับ!
พิศูจน์ด้วย
โบตัน
ระงับกลิ่นปาก ทำให้ปากหอม ชุ่มคอ เสียงเพราะ แก้-เมารถ เมาเรือ ....
ตรากิเลน เชื่อถือได้

บริษัท โอสถสภา (เท็กเฮงหยู) จำกัด

รมต.เผ่าประชุมพ่อค้าชี้แจงสถานะการณ์
ถ้าพ่อค้าไม่ร่วมมือจะจัดการเด็ดขาด

ยืนยันว่าจะไม่ให้มีคอรัปชั่นค่าน้ำชา
จะให้พ่อค้าเสี เวลาที่มาติดต่อให้น้อยที่สุด

วันที่ (๒๔ พ.ย. ๙๖) พลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย พร้อมกับพลจัตวาศิริ สิริโยธินรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ นายเสริม วินิจฉัยกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยและหลวงถวิลเศรษฐพณิชยการ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ได้เรียกประชุมพ่อค้าไทยและต่างประเทศที่ทำการค้าประเภทสั่งสินค้าขาเข้า ไปประชุมณกรมตำรวจ เมื่อเวลา ๑๑.๐๐น. เพื่อชี้แจงให้พ่อค้าได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการควบคุมสินค้าตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาในอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่๙) พ.ศ.๒๔๙๖ เพื่อให้พ่อค้าได้ทราบและเข้าใจถึงการปฏิบัติและความสะดวกการที่พ่อค้าจะได้รับในยื่นคำขอนำสินค้า เข้า มา ใน ราช อาณาจักร

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ กล่าวว่าเท่าที่ได้เป็นมาแล้ว ปรากฏว่ารัฐบาลได้ปล่อยให้พ่อค้าสั่งสินค้าเข้ามามากเกินไป จนเป็นผลร้ายแก่เศรษฐกิจของประเทศและตัว พ่อ ค้า เอง และปรากฏว่ามีพ่อค้าเล็ก ๆ จำนวนมากทำการค้าชะนิดเก็ง กำไร จนเป็นเหตุให้ ตลาด ของ ประเทศไทยขาดความมั่นคง ราคาสินค้าไหวตัวขึ้นลงมากมายรัฐบาลจึงต้องจำประกาศกฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อรักษา เสถียรภาพของเศรษฐกิจของประเทศ นายพลตำรวจเอกเผ่าศรียานนท์ได้ให้ความมั่นใจแก่พ่อค้าว่า ขอให้เชื่อในตัวท่านและความ ซื่อสัตย์ของท่านท่านจะพยายามทุกวิถีทางที่จะมิให้เกิดคอรัปชั่นขึ้นได้ในการควบคุมสินค้าครั้งนี้

พลจัตวาศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระ ทรวง — เศรษฐการได้แถลงว่าการควบคุมสินค้าครั้งนี้มิใช่เป็นการห้ามสินค้าเข้าโดยเด็ดขาดแต่เพื่อจะหยุดยั้งมิให้มีการสั่งสินค้า บางอย่างเข้ามาจนล้นตลาดดังที่เป็นมาแล้ว อันเป็นการทำลายฐานะของพ่อค้าเองและเป็นการ ทำให้เงินตราต่างประเทศขาดแคลน นอกจากนั้นยังทำให้พ่อค้าจำ—ต้องเอาสินค้าไปจำนำไว้กับธนาคาร ซึ่งธนาคารก็เรียกเก็บดอกเบี้ย เหตุนี้จึงทำให้พ่อค้าต้องขายสินค้าในราคาสูงขึ้น เพราะต้องบวกดอกเบี้ยเข้าไปด้วย — การออกพระราชกฤษฎีกา ควบคุมการนำเข้าฉบับนี้จึงเป็นการพยายามจะช่วยให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้ซื้อสินค้าในราคาถูกลง และได้แถลงต่อไปว่าการควบคุมสินค้าขาเข้านี้ทำกันทั่วโลก เวลานี้มีอยู่สองประเทศเท่านั้นคืออเมริกาและแคนาดา ที่ไม่มีการควบคุมการนำเข้า หากเทียบประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ ในทวีปอาเซียประเทศไทยก็เหมือนสวรรค์สำหรับพ่อค้า ฉะนั้นขอให้พ่อค้าร่วมมือกับรัฐบาลเพื่อประโยชน์ของประชาชนและของประเทศไทย ซึ่งทั้งนี้ก็เป็นประโยชน์แก่พ่อค้าเอง เพราะการค้าของพ่อค้าจะดีไม่ได้หากประชา ชนส่วนรวมจะมีฐานะเลว ลง การควบคุมนี้จะหย่อนหรือตึงอย่างไรก็แล้วแต่พ่อค้าเอง หากพ่อค้าเก็งกำไรหรือกักตุนสินค้าหรือไม่ร่วมมือกับรัฐบาล รัฐบาลก็จำต้องยื่นมือเข้าควบคุมอย่างกวดขัน ซึ่งไม่ใช่เป็นความประสงค์ของรัฐบาล ตรงข้ามหากพ่อค้าร่วมมือกับรัฐบาลและไม่กระทำอย่างเห็นแก่ตัว แล้วรัฐบาลก็จะควบคุมให้น้อยที่สุดที่จะน้อยได้ หากพ่อค้าคนใดไม่ร่วมมือกับรัฐบาลเพื่อ ประโยชน์ของประชาชนแล้วกระทรวงเศรษฐการจะ จัดการ กับพ่อค้าผู้นั้นต่อไป

พลจัตวาศิริ สิริโยธิน แถลงต่อไปว่า ทราบดีว่าพ่อค้าเป็นห่วงอยู่สองข้อคือ จะต้องเสียเวลามากขึ้น ในการค้าและจะต้องเสียค่าน้ำชาแก่ข้า — ราชการในข้อนี้ นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ และพลจัตวาศิริ สิริโยธิน ได้กล่าวย้ำว่า จะพยายามทุกวิถีทางที่จะให้พ่อค้า เสียเวลาน้อยที่สุด และหวังว่าพ่อค้าคงจะร่วมมือกับ รัฐบาลในการปราบคอรัปชั่น รัฐมนตรีทั้งสองได้รับรองแก่พ่อค้าว่า ไม่ควรเป็นห่วงในเรื่องนี้ ท่านจะพยายามทุกวิถีทาง ในอันที่จะไม่ให้พ่อค้าเสียเวลา และไม่ให้เสียค่าน้ำชา

นายเสริม วินิจฉัยกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่ง ประ เทศ ไทยแถลงว่า พ่อค้าไม่ควรเป็นห่วงว่าเงินตราต่าง ประเทศจะมี ไม่พอ ความจริงเงิน ตราต่าง — ประเทศ ของ เรา ยัง มีอีก มาก ส่วนในเรื่อง ที่พ่อค้าเป็นห่วงว่า จะต้องเสียเวลานั้น ข้อนี้อยู่ที่พ่อค้าเอง เพราะเท่าที่เป็นมาแล้ว เนื่องจากพ่อค้าที่มีเจตนาไม่สุจริต จึงทำให้เจ้าหน้าคอยระมัดระวังอย่างยิ่ง และทำให้งานต้อง ช้าไปกว่า — ธรรมดา ฉนั้นหากพ่อค้าทุกๆ คนสุจริตแล้ว งานก็จะน้อยและรวดเร็ว สำหรับสินค้า๑๙อย่าง ซึ่งธนาคารแห่ง ประเทศได้ประกาศว่า เป็นสินค้าจำเป็น และจักหาเงินตราต่างประเทศให้นั้น หากพ่อค้าไปขอ โดยมีเอกสารที่ถูกต้อง ธนาคารจะขายให้ทันที ในอัตราต่ำ

เพลิงครอกเด็กสาหัส ค่าเสียหาย๕๐๐บาท

เมื่อวันที่๒๑ พฤศจิกายน๒๔๙๖เพลิงไหม้บ้านนายจุง ญวนอพยพ ไฟไหม้บ้านเสียหาย ๑ หลัง ค่าเสียหายประมาณ ๕๐๐บาท เด็กหญิงอายุประมาณ๑๐ขวบที่อยู่บนเรือนถูกไฟครอกบาดเจ็บสาหัส การสอบสวนได้ความว่า เนื่องจากประมาทจุดไฟไว้ แล้วถูกลมไหม้ขึ้น ญวนเจ้าของบ้านยังจับตัวไม่ได้

ขับรถโดยประมาท ทับเด็กหญิงร่างแหลก

เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน—๒๔๙๖ เวลา๙.๐๐น. นายฉายนวลศรี ขับรถยนต์บรรทุกหินทับเด็กหญิงแยนะ หยีแตกถึงแก่ความตายโดย ประมาท เหตุเกิดหมู่ ที่ ๖ ตำบลละเต็งอำเภอเมืองยะลา เจ้าหน้าที่จับกุมตัวนายฉายนวลศรีได้กำลังดำ—เนินการสอบสวน

น.ส.เอื้องคำ นามวงศ์
กระทรวงเกษตรการส่งเข้าประกวด

โจรจีนเข้ากวาดต้อนราษฎรหลบเข้าป่า พากันหลบหนีกลับมาได้เพียง ๔ คน

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๖ โจรจีนได้จับ ราษ ฎร—ชายหญิงและเด็กที่ตำบลสุไหงปาดีอำเภอสุไหงปาดีรวม ๑๒ คน นำเข้าป่าไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ ราษฎรชายหญิงหลบหนีโจรจีนกลับมาได้ ๔ คนได้มารายงานว่า โจรจีนบังคับขู่เข็ญนำเอาตัวไป เจ้าหน้าที่กำลังติดตามส่วนรายละเอียดในเรื่องนี้จะรายงานให้ทราบภายหลัง

สมาคมนักเรียนเก่ามหาพฤฒาราม

ขอเชิญสมาชิกและศิษย์เก่าทุกรุ่นร่วมชุมนุม และชมละครในงานรื่นเริง ประจำปีของสมาคม ในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน เริ่มเวลา๒๔ น.ณโรง๓๐เรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม

ตำรวจช่วยระวัง
สินค้าของรัสเซีย ที่จะโชว์งานรัฐธรรมนูญ

เจ้าหน้าที่สถานทูตโซเวียตต้องควบคุมข้าวของ ที่นำมา—แสดงในงาน รัฐธรรมนูญด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะคนไทยไม่รับจ้างเฝ้า โดยตอนกลางคืนทางสถานทูตรัสเซียจัดให้มียามเฝ้าและมีปืน ลูกซอง ของสถานทูตนำมาแอบซ่อนไว้ด้วย แต่อย่างไรก็ดี สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจดุสิตนายกได้คอยระแวดระวังมิให้ผู้ใด ไปทำ อันตรายแก่สิ่งของๆรัสเซียเหล่านั้น ให้เสียหาย

รับสมัคร

กระทรวงยุติธรรมประ กาศรับสมัครคัดเลือกเพื่อบรรจุ ตำแหน่งเสมียนพิมพ์ในสำ นัก งานปลัดกระทรวง ฯ และ ศาล ในกรุงเทพฯ สอบถามรายละเอียดได้ ที่ แผนก ปกครองกอง กลางสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมได้ภายในวันที่ ๗ ธันวาคม ศกนี้

อ.ก.พ. กระ ทรวง การ ต่างประเทศประกาศรับ สมัคร สอบแข่งขันวิชาข้าราชการ พล เรือนสามัญชั้นจัตวา อันดับ ๓ เพื่อบรรจุ เข้ารับ ราช การ ใน กระทรวงการต่างประเทศ ขอทราบรายละเอียดและสมัครได้ที่แผนกบุคคล กระทรวงการต่างประเทศ แต่บัดนี้ถึงวันที่ ๘ ธันวาคม ศกนี้.

มงคลสมรส

พระจันทร์รักษาขอเชิญหลั่งน้ำพระพุทธมนต์และประสาทพรในงานพิธีสมรสระหว่าง นายสุภรจงเกษม น้างสาวอนงค์โกมลมิศร์ ณสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ถนนพิษณุโลก วันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช๒๔๙๖ เวลา๑๖.๓๐น.

สันทนาปราศรัย

สาวงามในเอเชียอาคเณย์

โดย. น.ร.ว.นพแก้วนวรรัน

ไทยกำลังมีชื่อเสียงหอมเฟื่องอยู่ในโลก ยุค ปัจจุบัน นานาประเทศต้องการเข้าชิดจะติดต่อกับไทยให้ดีมีค่าถึงอกถึงใจประหนึ่งว่าไทยเป็นสาวงามพรหมจารีย์หยาดเยิ้มอยู่ ในดินแดนตะวันออกเฉียงใต้ก็ดุจกัน การที่ไทยจะวางตัวตั้งหลักดำ—เนินชีวิตต่อไปจึงเป็นสิ่งที่น่าพิจารณา

ข่าวใหม่ที่สุดก็คือยิปต์ได้ส่งนักการทูตและนักหนังสือพิมพ์การมีเข้ามาเยี่ยมเมืองไทยเมื่อวานซืนนี้เอง โดยว่ารัฐบาลอียิปต์สนใจวิเทโศบายและ วิธีปฏิบัติ ของ ไทย ที่พาตัวรอดจากสงครามมหาประลัยและการจลาจลร้ายแรง ต่างๆ ได้เป็นลำดับมา เมื่ออียิปต์เกิดพิศมัยไทยขึ้นก็แสวงหาโอกาศผูกมิตรภาพสัมพันธ์ ชั้นแรกนี้จะขอเปิดการค้าติดต่อกันก่อน แล้วจึงถึงคั่นการเมืองในอันดับต่อไป คือต้องการร่วมมือปราบคอมมูนิสต์ ยกฐานะการครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้น ทำลายคอรัปชั่นต่างๆและร่วมมือ กันสร้างอุตสาหกิจอันสูงส่ง ซึ่งเป็นปลายทางแห่งความมุ่งหวังของเขา

ก่อนหน้านี้ปรากฏมาแล้วว่ารัฐบาลลาว และเขมรต้องการส่งนักเรียนและข้าราชการเข้ามาศึกษากิจการต่างๆ ในเมืองไทย จะรับส่งสินค้า แลกเปลี่ยนข้ามพรมแดนกันให้มากยิ่งขึ้น และก็คงจะต้องการศึกษาวิธีดำเนินเพื่อให้ปลอดภัยจากสัตรูภายนอกและภายในประเทศด้วยเช่นเดียวกับอียิปต์ที่ได้กล่าวโผงเผงออกมาเพื่อให้เห็นน้ำใจสุจริตของเขา

บรรพบุรุษของเราได้ก่อกู้เอกราชอธิปไตย ให้พ้นจากมือข้าศึกและรักษาเป็นมรดกตกทอดมาได้ ถึงขั้นถูกหลานถึงตัวเรานี้อย่างไร ในยุคที่เพื่อนประเทศรอบรั้วไทยสูญเสียเอกราชให้แก่มหาอำนาจจักรพรรดินิยมเราก็รู้สึกภูมิใจเท่าๆ กับนานาประเทศพากันฉงนสนเท่ห์ แต่ไทยยุคนี้จะต้องจรรโลงไทยให้แกร่วนกล้า ดำรงอิสราธิปไตยให้มั่นคงและ "เดินให้ทัน" เพื่อน ที่กำลังเจริญตามกันไปอย่างรวดเร็ว ถ้าไทยอ่อนกำลังลงวันใดก็จะได้พบการเยาะหยันแทนการ ประ จบขอร่วมเคียรในการค้าและการเมืองทันที และประเทศที่ฉลาดกว่าไทยก็จะเข้าครอบไทยให้ตกเป็นทาสของเขาโดยไม่รู้สึกตัว

วิสัยของสาวงามนั้นเมื่อมีชายมากะดิ้ม กะเหรี่ย อยู่รอบกายก็จำเป็นต้องโอภาปราศัยรับรองไปตามสมควร แต่ไม่ถึงสนิทสนมกับแฟนคนใดมากเกินควรไปนัก เพื่อกระตุ้นแฟนทั้งหลายกระตือลือล้นเสนอตัวให้ถูกใจแม่สาวงามคนนั้นให้ยวดยิ่งขึ้นไปจนถึงที่สุดว่าจะปลิดล้วงดวงใจ มากองไว้แทบเท้าของนางฉะนั้น สิ่งที่ต้องระวังกวดขันหรือต้องห้ามเด็ดขาดก็คือความใจอ่อน ถ้าสาวงามใจอ่อนง่ายๆความนิยมในตัวสาวงามในหมู่แฟนชายก็หมดไปโดยเร็ว ที่สุด เมื่อสาวงามรีบแต่งงานโดยหลงคารมหรือเล่ห์เหลี่ยมกโลบายใด ๆ ก็ตาม ความก้าวหน้าและหอมหวลของชื่อเสียงในวัยสาวสะคราญก็ดับไปทันที เคราะห์ดีได้สามีเป็นหลักฐานในระยะยาวนานก็คอยเป็นศรีแก่ตัวเธอในด้านแม่บ้านผู้มีเกียรติ หากสามีไม่ดีทำหลักฐานโค่นล้มเพราะความเหลวแหลกนานาประการสาวงามก็สิ้น "งาม" เอาจริงๆทีเดียว

ไทยกำลังจะเป็นศูนย์กลางการค้าและการเมือง เหมือนดาวรุ่งจรัสแสงอยู่กลางแหลมทอง หรือเหมือนสาวงามคนหนึ่งของโลกทางเอเชียอาคเณย์พ่อค้าต่างเมืองกำลังแย่งตลาดไทยกันอย่างสุดเหวี่ยงเพราะไทยเป็นเจ้าจำนำที่ให้กำไรเขา อย่างดีที่สุดแห่งหนึ่ง นักการเมืองนานาชาติก็กำลังแย่งกันเข้าชิด

(มีต่อหน้า๑๑)

บอกปั๊นชัด ๆ โผล่จากช่องใบจากขาดระหว่างประทุน

"ฉันสาละ วันหลังถ้าพวกนายยังเมาด่าคนสอย ๆ อยู่อีก ฉันอาจจะถือเป็นศัตรูอย่างร้ายแรง"

กล่าวจบ โดยอาการอันเชื่องช้าแต่เต็มด้วยความระมัดระวัง พลกเดินลงเรือ

ทั้งร้านนิ่งเงียบงันไปหมด สักครู่เสียงอันซึ่งมีอาวุโสกว่าใครพึมพำว่า

"กูว่าแล้วจะเสียเชิงมันมิ่งก็ไม่เชื่อ ถุยไอ้ไก่อ่อน"

พูดหันไปออกตัวกับจีนขายของด้วยการด่าแม่เสียงขรมและสั่งเหล้าเพิ่ม

เมื่อเรือพ้นเขตตลาดไปแล้ว พลซึ่งนั่งคนเดียวกลางลำเรือประทุน ก็ชักไม้เท้าที่เขาเสียบให้ปลายโผล่จากประทุนออกมาวางข้างตัว...

ฝนโปรยปรายมาแต่ต้องทุ่ง ไม่มีท่าทางจะว่างเว้นเสียเลย พอถึงสามทุ่มก็กระหน่ำหนัก ความหวังที่ใครจะรอเดือนดีกนี้ไม่มีเสียแล้ว เพราะสี่ทุ่มฟ้ายังมืดครึ้มและฝนยังมีเม็ดหนาอยู่ เกือบทุกชีวิตบนลำน้ำกว้างแห่งนี้ถือโอกาสเข้าสู่นิทรา ร้านรวงไม่ยอมเห็นใจขาประจำ ที่คุ้น หน้า และ อยู่ข้างบ้านเรือนเคียง ต่างปิดหน้าร้านเข้านอนตาม ๆ กัน

แต่ห้าทุ่ม...

เรือยนตร์ลำหนึ่งในรูปลักษณะใหม่ทันสมัยเพิ่งจะแล่นถึงโทรงาม และพุ่งหัวแหวกม่านไทรซึ่งย้อยระย้าเข้าไปภายใน เมื่อเรือยนตร์ดับไฟและเบาเครื่อง ก็เห็นได้ว่าบริเวณโทรกว้างพอที่จะซ่อนมันได้ได้สบาย

ฝนยังกระหน่ำอย่างไม่ลืมหูลืมตา แต่ร่างมนุษย์สามนายที่หย่อนกายลงในเรือแจวซึ่งจอดรออยู่โคนโทรไม่ได้แสดงความย่อท้อ

เสียงคนหนึ่งร้องสั่งขึ้นมาบนเรือ

"เจ้าตึงเดินเครื่องเรือยไป"

"ให้ดับไว้ก่อน" อีกคนตะโกน "พอได้ยินเสียงปืนก็ให้ติดเครื่อง ผมรับรองทันแน่"

"ทำอย่างพลมันว่า ดนัย นายมาทางนี้เถอะ"

คเชนทร์ฉุดดนัยลงในเรือแจว พลางเขาร้องบอกพลให้ลงประจำหัวแจว

"ฉันช่วยพายหัวจะได้เร็วดี" เขาพลางหันมาทางดนัย "ถ้าคุณน้อยลงมาไม่ได้ตะเสียเที่ยวแย่เลย"

"ต้องได้" ดนัยตอบสั้น กระชับเสื้อฝนเข้ากับตัว พลก็ร้องสั่งจากท้ายเรือขณะพุ่งหัวตรงจากโคนไทร

"คุณ วิดน้ำกลางลำด้วย กะลาวางอยู่ในกะทงแล้ว"

ชายหนุ่มผู้เป็นนายรับทำตามคำบง การ

ของเรา"

"หนอยคุณไม่ใช่เด็กนี่ จะได้มาใช้ให้ห้าม.พื่อนด้วยกัน"

"นั่นซิพล" ดนัยได้โอกาสเอ่ย "ฉันเองประหลาดใจเหมือนกันที่เห็นคเชนทร์นิ่งไป มันน่าจะต้อนท่าน ชุนให้จนมุมไปเลย"

คเชนทร์ปรายตาผ่าน หน้าดนัยอย่างรำคาญ

"นายพูดง่ายเวลาพูดกับฉัน แต่เมื่อนายได้ยินคำพูดท่านชุน นายลองคิดซิว่าท่านชุนพูดผิดหรือถูก นายนึกเห็นคำพูด อย่างใดบ้างจะไปหักล้างคำของท่านชุนแก"

"แต่นายเป็น เพื่อน ฉันอย่าง ไรก็ต้องขวางไว้ก่อนละ ผิดถูกพูดวันทีหลัง"

"ทำอย่างนั้นมันทำได้ แต่ว่ามันเด็กเหลือเกิน" คเชนทร์ยิ้มอย่างอ่อนใจ "นอกจากเด็กแล้วยังไม่มีชั้นเชิงเสียอีก เท่ากับให้ฉันประกาศเป็นศัตรูกับเขาตรง ๆ สู้เราทำอะไรของเราโดยอ้อมให้เขา รู้ทีหลังแล้วเกรงเราเองมิดีกว่าหรือเราทำถูกต้องด้วยหลักเกณฑ์แล้ว ก็ไม่มีอะไรจะมาหักล้างเราได้"

"เอาละ จะอย่างไรก็ตาม" ดนัยตัดบท "ขอให้เราคิดแผนสำหรับคืนเดือนมืดที่จะมาถึงในไม่กี่วันจะได้ไหม"

"ไม่มีอะไรยากกระมังครับ" นายพลว่า ขอให้แต่ผู้หญิงลงมา เท่านั้นเป็นเรียบร้อย"

คเชนทร์ยิ้มเศร้าพิกลเมื่อเขาเอ่ยขึ้นบ้าง

"ดนัย แล้วนายจะว่าอย่างไรเรื่องสัญญาที่ฉันขอ"

"อ้าวก็ว่ามา มีอะไรบ้าง....,,

คเชนทร์มองผ่านหน้านายพล ชายกลางคนผุดลุกเดินนายไปทางหลังบ้านอย่างรู้ที

"มีสองข้อเท่านั้น" คเชนทร์พูดช้าชัดเจน "ข้อแรก ก่อนที่นายจะล่วงเกินคุณน้อยด้วยฐานะสามีภริยา ฉันขอให้นายจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายเสียก่อน..เรื่องนี้กันช่วยจัดการให้ ได้ทุกอำเภอ"

ด้วยความเป็นนักกฎหมายจากต่างประเทศดนัยต้องเสียเวลาครุ่นคิดในคำสัญญาข้อนี้อย่างหนัก แต่แล้วแทนการตอบรับเขากลับเร่งสัญญาข้อสอง

"เอาเถอะข้อสองว่ามาก่อนแล้วฉันจะรวมตอบ"

"ข้อสอง เมื่อเรื่องระหว่างนายกับคุณน้อยเกิดเป็นเรื่องขึ้นโดยทุกคนรู้ขึ้น นายต้องตัดสินใจเข้าข้างคุณน้อย นายจะไม่แต่งงานกับปรียาเป็นอันขาด ยกเว้น ไว้ว่าเขาจะยอมเป็นอนุภริยา ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นนายก็ไม่จำต้องจดทะเบียนสมรสให้"

"แต่สัญญาข้อสองนี้ เกือบไม่เป็น ประโยชน์เลย เพราะว่าการที่ฉันจดทะเบียนกับน้อยก่อน ถึงจะจดกับปรียาทีหลัง ทางปรียา

ข้างๆชันเข่าและยกมือข้างหนึ่งขึ้นท้าวคางนิ่งฟังอย่างสนใจ ใครคนหนึ่งผลักบานประตูเข้ามาเบาๆ มือข้างหนึ่งถือไวโอลิน พร้อม ทั้งคันชัก เขา หยุด ชะงักพร้อมๆกับที่ผจญ ได้เงยหน้าขึ้นมอง...

"อ้อ, คุณเกือเชิญซิ"

"ขอโทษ" เกือพึมพำ เบาๆ "ผมนึกว่าอิงซ้อมเพลงพญาโศกอยู่คนเดียว"

พูดจบก็ถอยหลังกลับออกไปเงียบๆอิงจันทร์มิได้เอาใจใส่ต่อใครทั้งสิ้น หล่อนนั่งพับเพียบ ช่วงหลังโค้งเล็กน้อยใบหน้าก้มนิ่งจับตาอยู่เฉพาะ สายขิมที่ยังคงได้ระดับอยู่กับตัวของมันตรงหน้า มือทั้ง สอง กุมไม้ตีอย่างเบามือทว่ามั่นคง ปล่อยให้มันโลดเต้นไปตามทำนองเพลง พญาโศกอย่างชำนิชำนาญ หัวใจของหล่อนดอยคว้าง..พลอยโศกสลดไปตามทำนองเพลง ราว กับหล่อนนั้นแหละคือนางเอกในบทบาทที่ผจญ "บั้น" ขึ้นมานั่นเทียว...

ในตอนเย็นวันนั้น...

ไวโอลินได้เดี่ยวเสียงกังวานขึ้นด้วยทำนองเพลงพญาโศกเช่นกัน ชายหนุ่มผู้เล่นยืนพิงขอบประตูหลังโรงละครที่ออกจะเงียบกริบเพราะตัวละครไปหาอาหารเย็นรับประทานข้างนอกกันเสียเกือบหมด มือหนึ่ง เอื้อม มา แตะไหล่เขาอย่างแผ่วเบา

"ไม่ออกไปทานข้าวหรือคะพี่เกือ?"

"อิงเรอะ?" เกือชะงักไวโอลินในมือเล็กน้อยแล้วส่ายไปตามเดิม "พี่ยังอิ่ม อยู่กินข้าวกลางวันเมื่อตอนบ่ายสองโมงนี่เองเธอล่ะ?"

"ทานแล้วค่ะ" อิงจันทร์ตอบเรียบๆ "พี่ปรุงหาซื้อมาให้ตั้งแต่ตอนกลางวัน เย็นนี้เลยสบาย ไม่ต้องออกไปข้างนอกให้เหนื่อย"

เกือจบเพลง พญา โศกของเขาลงอย่างเฉื่อยชา อิงจันทร์เหลือบมองหน้า

"ทาไมไม่เล่นต่อไปอีกละคะ พี่เกือ อิงชอบฟัง"

"ให้ผจญเขาเล่นให้ฟังซิ อิง" เกือพูดที่เล่นที่จริง "ผจญนอกจากจะเป็นนักแต่งบทละครดีฝีมือแล้ว ดูเหมือนเขายังเล่นไวโอลินเก่งอีกด้วย"

"หรือคะ อิงไม่เคยรู้ลักนิด และเขาก็ไม่เคยบอกสักหน่อยว่า เขาเป็นนักไวโอลินมือเยี่ยมเหมือนกัน"

เกือหัวเราะหึ ๆ แต่นัยน์ตาเศร้าลงเหลือบมองหน้าอิงจันทร เหมือนจะหยั่งความรู้สึก เมื่อพูดว่า

"อิง จบโปรแกรมการแสดงที่เมืองชลนี้แล้ว พี่จะลาออกจาก ส่วนสวรรค์เหมือนกัน"

อิงจันทรเบิกตากว้าง ทำท่าแปลก

"อิงเบื่อชีวิตศิลปินค่ะ คุณผจญ" อิงจันทร์ตอบ "เห็นจะเป็นเพราะความเคยชินก็ได้"

"ศิลปินเป็นคนน่ารัก และงานของศิลปินคือการเสียสละ ศิลปินที่แท้จริงคือศิลปินผู้ทำงานเพื่อความสุขของประชาชน ผมคิดว่าคุณควรพูมใจนะอิง"

"ภูมิใจ" อิงจันทร์ทวนคำ "ค่ะบางขณะอิงภูมิใจ แต่บางขณะอิงท้อถอยหมดมานะ หมดกำลังใจ"

"เพราะอะไร อิงบอกผมได้ไหม?"

อิงจันทร์ส่ายศีรษะ หยิบไม้ตีขมขึ้นมาเคาะเล่นกับสาย มันปรากฏเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ สอดแทรกขึ้นมา ทำให้หล่อนหวนคิดไปถึงวัยเด็กครั้งกระโน้น ตั้งแต่แรกเริ่มที่หล่อนได้หยิบไม้ตีขมขึ้นมาเคาะเล่น กับ สายอย่างนี้ด้วยความไม่รอบรู้ไม่เข้าใจ และด้วยความสนุกสนาน บันเทิงมากกว่าอย่างอื่น ครั้งนั้นอิงจันทร์เคาะ มัน เล่น ด้วย ความ กระเหี้ยนกระหายที่จะเล่นเป็น ทว่าบัดนี้หล่อนหยิบมันขึ้นมาเคาะเล่นเพราะความเบื่อ หน่ายและท้อถอย

"อิงจันทร์" เสียงผจญถามขึ้นอีก "ผมถามว่าคุณเบื่อมันทำไม ?"

"อิงเบื่อเพราะไม่เห็นมีอะไรใหม่" อิงจันทร์ตอบน้ำเสียงเนิบช้า "อิงเบื่อขมเพราะเบื่อสิ่งอื่นก่อน"

"อิงเบื่อใครไม่ทราบ?"

"อิงเบื่อคน เบื่อสังคม" ตอบโดยเร็ว นึกเห็นหน้าปรุงใจและประวัติชีวิตของมิตรผู้พี่ที่น่ารักคนนั้น "อิงเบื่อความผิดพลาดและผิดหวังของคน" นึกถึงพวงเพ็ญ นึกถึงผจญ ชายที่ยืนอยู่ใกล้ชิดกับหล่อนเดี๋ยวนี้ "อิงเบื่อรักเล่น ๆ รักลวง ๆ และรักร้อน ๆ ของคน" นึกถึงชีวาผู้ชายร่างสมบูรณ์อายุค่อนเข้าวัยกลางคนผู้นั้น "อิงเบื่อความสับปลับของคน ! เบื่อความไม่จริงไม่จังของปนที่ชอบถือชีวิตเป็นเหมือนละครโรงใหญ่ อิงคิดว่า ใครมองชีวิตว่าเหมือนละครโรงใหญ่ เขาคนนั้นจะต้องปล่อยปละละเลยชีวิตของตัวเอง มาก ที เดียว เขาอาจแลเห็นชีวิตทุกบททุกตอนเป็นของ เล่นเช่นเดียวกับละครที่คนเราต้องโกหกพกลม ขึ้นมาตามสภาพ อิงคิดขึ้นมาครั้งไรอิงจึงเบื่อทุกสิ่งทุกอย่าง เบื่อแม้กระทั่งเสียงขมที่ตัวเคยนิยมชมชอบว่ามันไพเราะเสนาะหูเสียเหลือเกิน"

"คุณเป็นคนคิดมากอิง" เสียงผจญแผ่วเบา แต่เพราะตัวของเขาขยับเข้ามาใกล้หล่อนมากสักหน่อย "คุณคิดมากเหมือนนักประพันธ์ คิดเพื่อจะได้พล็อตดี ๆ สัก เรื่องหนึ่ง ม่ายก็ปรัชญาชีวิตสักบท คุณกำลังสารภาพความในใจของคุณออกมาว่า คุณเป็นคนที่มองโลกในด้านจริงจังเกินไป ผู้หญิง

ก็เป็นโมฆะไป ”

“ข้อนี้ฉันก็รู้” คเชนทร์ว่า “แต่ที่จริงนั้นนั้นประเด็นสำคัญของสัญญาข้อสอง อยู่ที่ว่าเมื่อเกิดเรื่องขึ้นนายต้องเข้าข้างคุณน้อยเท่านั้นเอง”

ดนัยนิ่ง จ้องหน้าเพื่อนของเขาเสมือนจะค้นความจริงจากส่วนลึกของ หัว ใจ แต่คเชนทร์ก็ไม่หลบตา เขาจ้องตอบด้วยกำลังใจอันกล้าแข็งจนดนัยเป็นฝ่ายหลบตาไปเอง

“ฉันว่า” เขาเอ่ยเหมือนพึมพำ “ความจริงฉันคิดว่านายไม่ น่าจะ คาด คั้น เอากับฉันถึงขนาดนี้ นายทำราวกับว่านายเป็นตัวขุนรัตน์เองอย่างนั้น”

คเชนทร์หัวเราะในลำคอ จุดบุหรี่มวนใหญ่พ่นควันโขมง

“นายจะว่าอย่างไรก็ตาม” เขาว่า “แต่ที่ฉันกล้าขอร้องกับนายเช่นนี้ก็เพราะ ฉันรักนายเกินกว่าที่จะให้โลกตราหน้านาย คนหนุ่มแห่งโลกวิทยาศาสตร์ว่า เป็นผู้นิยมลัทธิฮาร์ม หรือเป็นผู้ที่ถูกครอบด้วยความคิดเก่า ๆ เหยียดผู้หญิงลงเป็นทาสกามารมณ์อย่างเดียว”

ดนัยไม่มีทางโต้เถียง เขาจำเป็นต้องสูบบุหรี่อัดแรง ๆ บ้าง ก่อนที่จะตอบสั้น ๆ ด้วยวาจา แต่แววตายังลังเลอยู่

“ตกลงฉันให้สัญญา”

ร่างที่ก้าวสู่ร้านกาแฟแห่งนั้น เป็นร่างสูงใหญ่ ผิวคล้ำจริง แต่บ่งลักษณะ ความเป็นคนไทย ลูกลุ่มเจ้า พระยาทุกกระเบียดนิ้ว ชายกลางคนผู้นี้มีวะเลยสี่สิบเล็กน้อย แต่สายตาของเขาที่กวาดไปทั่วร้านเมื่อวางเท้าก้าวเข้าไป บ่งบอก ความเต็มตัว

ชายฉกรรจ์สี่คน ที่อ้อมโต๊ะเล็ก ซึ่งมีขวดบางยี่ขันวางอยู่กับถ้วยเล็ก ๆ สี่ใบ มันทอดชบแบ้งแผ่นบางในจานเคลือบ ต่างสะกิดซึ่งกันและกัน แต่ชายผู้ก้าวมาใหม่ไม่ได้สนใจในสิ่งที่เขาเห็นจากโต๊ะนั้น เขากลับเดินไปหาจนเจ้าของร้าน ซึ่งชายทุกอย่างนับแต่กาแฟ ถึงสุราและสินค้าหลายชนิด เขาสั่งของซื้อถ่านไฟฉายหกก้อน เชือกมนิลาเส้นเล็กอีกสองขด ซึ่งจนเจ้าของร้านร้องสั่ง เจ้าตี๋ ให้ช่วยจัดการ เพราะมันมัวสาละวน ชงกาแฟให้ขาประจำอีกโต๊ะหนึ่ง

“เฮ้ย มันคงออกล่าใครอีกแน่ว” คนหนึ่งแห่งโต๊ะยี่สิบแปดดีกรีกระซิบ อีกคนว่า

“ตั้งแต่ไอ้นี่มาอยู่ ดูเหมือนเหตุยมพวกเราจะทู่ลง อำเภอไม่เคยเรียกเราไปช่วยเสียแล้ว ข้าอย กรู้นักว่า มันดีแค่ไหน”

“ดีหรือไม่ดี เขาว่าพี่ก้านยังไม่กล้า”

คนกระซิบครั้งแรก เป็นผู้พูด พร้อมกระดกถ้วยส่งน้ำสีขาวลงลำคอ

“มันชื่ออะไรนะ” คนหนึ่งหน้าตายังหนุ่ม แต่แดงกล่ำเพราะพิษเหล้า ถามพลางจ้องมาที่ชายกลางคนผิวคล้ำ

“ชื่อพล เขาว่าเป็นนักเลงเก่าจากกรุงเทพ ฯ” เป็นคำตอบ ซึ่งเด็กหนุ่มผู้นั้นมีท่าทางไม่พอใจ เขายกเหล้าดื่มอีกและเสียงเริ่มดัง

“มันจะเท่าไหร่กันวะ ในโลกนี้เรื่องนักเลงฉันนับถือคนเดียว น้าก้านของฉัน”

คนนั่งข้างใช้เท้าเตะทางใต้ โต๊ะเต็มแรง พอดีพลหัวหน้ามามองใบหน้าของเขายิ้มน้อย

“ไอ้บ้าไปเอ่ยชื่อพี่ก้านเขาทำไมไอ้ นะจะวอนเสียถึงผู้ใหญ่...” คนที่เตะขาคนหนุ่มที่สุดกระซิบแต่ไม่มีประโยชน์เพราะเด็กหนุ่มผู้นั้นเมาเสียแล้ว เขาขว้างแก้วเปรี้ยงลงกับพื้น ทุกสายตาเบนมาที่เขา แต่สายตาของเขาจ้องมาที่พล ซึ่งกำลังยืนเปลี่ยนถ่านไฟฉายในมือช้า ๆ อย่างใจเย็น

“อย่า ไอ้พุด เองเมา เสีย เปรียบเขา” ชายผู้มีอาวุโสใช้ มือกดไหล่เด็ก หนุ่มเลือดร้อนให้นั่งที่เดิม

“แต่ว่ามันยิ่มเยาะเราไม่เห็นหรือพี่ขึ้น” พุดทำท่าจะดิ้นรน แต่อันกัดกรามกดไหล่ไว้ อีก

“ไม่ได้ไอ้พุด เราเสียทีแน่เพราะมันไม่กินเหล้า”

“ถุยไอ้สัตว์”

พุดใช้วาจาด่าลอย ๆ ไม่ออกชื่อใครพลเริ่มมีสีหน้าไม่ดี เขาพยายามจ้องหน้าคนด่า แต่พุดไม่มองตาก้มพึมพำด่าอีก

“ที่ใครกินใครซี้ไว้ย ไอ้เหี้ยจากที่อื่นก็ควรอยู่ที่อื่น...”

พลใส่ถ่านไฟฉายสองท่อนเสร็จแล้วเขารับเงินทอนจากเจ๊กแล้วก็รับเชือกสองขดมาถือพลางเดินตรงมาที่โต๊ะซึ่งคนทั้งสี่นั่ง

เขายิ้มให้พุดเป็นคนแรก และน้อมศีรษะเล็กน้อยเนื้อเอ่ยช้า ๆ เสียงหนักแน่น

“น้องชาย ที่ฉันมาอยู่ที่นี่ ไม่ต้องการจะมาหาเรื่องกับใครดอก ฉันม รับจ้างเขาช่วยอำเภอเขาจับโจรผู้ร้าย น้องชายไม่ใช่โจรผู้ร้าย อย่าได้วิตกไปเคย กินเหล้าตามสบายเถิดน้อง”

พุดกัดฟันเอ่อมมือจับขวด พลก็โบกมือห้ามใบหน้ายิ้มอย่างเหยียมเกรียม

“อย่า ถ้านายสู้กับฉัน นายตายหมดทั้งสี่คน นายคงไม่รู้ว่า ยังมีปืนยาวอีกกระบอกจ้องพวกนายขึ้นมาจากเรือ ประทุนที่ท่าน้ำ เชิญสังเกตดู”

สายตาของนักเลงถิ่นเดิม ก็วาดไปที่เรือประทุนแจวลำที่ จอด นิ่ง อยู่ บันไดท่า ของร้านแล้วก็รู้สึกคร้าม พุดชักนิ่งไม่สบตา เพราะสายตาของเขาแล เห็นวัตถุ อันหนึ่ง ซึ่งเป็น กระ

อย่างคุณต่อให้หนี้สังคมและ มนุษย์ ที่ น่า เบื่อไปบวชชีอยู่ ในป่าคุณก็ไม่สามารถเสาะ แสวงหาความสุขใส่ตัวได้” เชื่อผมเถอะ”

ผจญพูดราวกับเยาะทว่าอิงรู้ว่า เขาพูดไม่ผิดแน่ จริงซิ ! เขาเป็นหมอดูที่ไม่ต้องเดา ! คนอย่างหล่อนถึงจะหนีไปบวชชีอยู่ในป่าก็หาความสุขใส่ตัวไม่ได้ ขยับปากอยากจะโต้ตอบกับผจญต่อไป แต่เขากลับพูดมาอีก

“การที่ ใครๆเขาเปรียบว่าชีวิตเหมือนละครโรงใหญ่ก็เพราะเขารู้ เช่นเห็นชาติแล้วว่าชีวิตคนเราในโลกนี้มิได้ตั้งอยู่บนรากฐาน ของความจริง คนจำนวนมากนิยมที่จะแจ้งอุดมคติของตนออกมาว่าตนรักความจริง ต้องการความจริง แต่แล้วเขาเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะรักษาคำพูดของตนไว้ได้แม้แต่ผม เองก็ยอมรับผิดว่าผมอาจรักความจริงแต่ผมก็ ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดไม่ได้ผมยังเป็นปุถุชนที่เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏสงสาร ยังเป็นมนุษย์ผู้แน่นหนาด้วยกิเลสราคะ ยังเป็นสัตว์สังคมที่มีทั้งความดีและความชั่วอยู่ในตัว...”

“ทราบแล้วค่ะ” อิงจันทร์กระแทกเสียงเล็กน้อยเป็นเชิงประชด “อิงทราบแล้วว่าคุณผจญเป็นคนเช่นนั้นมาน น เพราะถือคติว่า ชีวิตเหมือนละครโรงใหญ่ ทุกสิ่งจึงควรเป็นเรื่องเหลวไหลมากกว่าเรื่องจริง เขาว่าศิลปินและนักประพันธ์ส่วนมากมีจิต ใจเหลาะแหละ เพราะจิตใจคอยแต่จะคล้อยตามบทบาทและข้อเขียนของตนเองอยู่เสมอ”

“และนักดนตรีก็เหมือนกัน” ผจญต่อโดยเร็ว “เขาว่านักดนตรีมักเป็นคนเจ้าอารมณ์ เจ้าความคิด เจ้าความฝัน มีอารมณ์ที่หวั่นไหวเปลี่ยนแปลงได้เสมอ อย่างคุณใช่ไหมอิง ?”

“อย่างอิง ?” อิงจันทร์สะบัดหน้าอย่างฉุนเฉียว โยนไม้ขีดทิ้งลงเสียทันที “คนอย่างอิงเรอะเจ้าอารมณ์ เจ้าความคิด และเจ้าความฝัน?” พูดไปทั้ง ๆ ที่รู้ตัวว่าผจญพูดไม่ผิด เสียงผจญหัวเราะอย่างขบขัน

“โกรธใช่ไหมที่ผมเอาความจริงมาเล่าให้ฟัง ?” เขาถาม “ไม่เอาละ ไม่โกรธกัน เพราะเราเป็นชาวสวนสวรรค์ด้วยกัน เราต้องรักกันจริงไหมอิง ?”

เห็นอิงจันทร์นั่งนิ่งเฉย ริมฝีปากเม้มเป็นเส้นตรง ทว่าดวงตาที่ใคร ๆ ก็ชมว่างามคู่ นั้นยังมีแววสดใสน่ารัก ผจญแล้งทำเป็นก้มหน้ามองที่ดวงตาคู่ นั้นอย่างล้อเลียน ถือวิสาสะดึงมืออิงจันทร์มาเขย่าเบา ๆ

“อิงโกรธผมจริง ๆ นะเรอะ ?” เขาถามเหมือนเด็ก ๆ “ไม่เอาน่า อย่าโกรธกันเลยนะคนดี นอกเวลางานเราล้อกันเล่นนิดหน่อย ช่วยให้จิตใจผ่องใสชื่นบานขึ้นจริงไหม ? เอาอย่างนี้ดีกว่า อิงจ๊ะ หยิบไม้ขีดขึ้นมาใหม่เถอะ คนดี คนดี แล้วเล่น

เพลงพญาโศกให้ผมฟังสักหนึ่งเที่ยว พญาโศกที่คุณเคยเดี่ยวขิม ดลับฉาก เมื่อโปรแกรมที่แล้วอย่างไรล่ะ”

อิงจันทร์เบือนหน้าหนี

“อิงเกลียดคุณผจญ ช่างล้อเลียนดีนัก อิงไม่อยากเล่นให้ฟังนักหรอก”

“เถอะน่า คนดี คนดี เล่นเพลงพญาโศกให้ผมฟังสักนิด รู้ไหมอิง” ผจญชะโงกหน้าเข้ามาใกล้ จ้องมองลึกเข้าไปในดวงตาของหล่อนเขม็ง “ผมกำลังเขียนบทละครเรื่องนี้จะแสดงส่งท้ายจังหวัดชลบุรีไว้แล้ว ต่อจาก “สายรุ้ง” ที่จะแสดงในอีกสองสามวันนี้ เรื่องนี้มีชื่อว่า “พญาโศก” ผมจะ พยายาม สร้างให้ เป็น โบว์ แดง แก่ส่วนสวรรค์ทีเดียว และนางเอกในเรื่องนี้จะเดี่ยวขิมเพลงพญาโศกเสียด้วยซิ ผมกะเอาไว้แล้ว ขณะนางเอกกำลังเดี่ยวขิม นางเอกหน้าเวทีคงจะทำได้ก็ เพียงบรรจง จับไม้ดีดขิมรัวเบา ๆ มือบนสายเท่านั้นเอง แต่คุณนั่นแหละที่จะต้องเดี่ยวขิมเพลงพญาโศกอย่างแท้จริงอยู่ข้างหลังรู้ไหม ?”

อิงจันทร์เงยหน้าขึ้น ทำตาโตเหมือนเด็ก ๆ ถามว่า

“ทำไมนางเอก จะ ต้อง เล่น ขิม เพลงพญาโศก?

“เพราะนางเอกเป็นนักดีขิม ในวง ดุริยางค์ไทยว่ะซิอิง” ผจญ ตอบ “เรื่อง พญาโศกเป็นเรื่องในวังเจ้า พระเอก เป็น เจ้าและนางเอกเป็นเพลงนักดีขิมผู้มีฝีมือยอดเยี่ยมกังวานจากเสียงขิม สามารถทำให้พระเอก คลั่งและครวญหาจนลืมคู่หมั้นซึ่งเป็นเจ้า หญิง ในศักดิ์เสมอกัน “พญาโศก” เป็นเรื่องเศร้า, เป็นเรื่องของการแบ่งชั้นวรรณะ เป็นเรื่องระหว่างเจ้ากับไพร่ และเพลงพญาโศก ก็เป็นเพลงอาถรรพณ์รักอย่างประหลาดเพราะเพลงนี้จากเสียงขิม นางเอกจะได้กลายเป็นที่ รักและความใฝ่ฝันของพระเอกผู้ศักดิ์ สูง และเพราะเพลงนี้อีกเหมือนกันเขาทั้ง สอง จะต้องจากกันชั่วชีวิต นางเอก ของผมจะ ต้องเล่นเพลงพญาโศกเรื่อยไปจนกว่าไม้ดีขิม จะหักมิฉะนั้นก็สายขิมขาด!”

อิงจันทร์รู้สึกวาบหวามในหัว ใจ อย่างบอกไม่ถูกเมื่อผจญเล่าเนื้อเรื่อง “พญาโศก” จบลงแล้ว หล่อนหยิบไม้ ดีขิมขึ้นมาอย่างไม่รู้สึกตัว ประพรมปราย ไม้ดีดดีนไปตามสายขิมตามทำนองเพลงพญาโศกที่โศกซึ้งตรึงใจ กังวานจากสายขิมบางครั้งแผดแหลมและเพี้ยนสูง บางครั้งแผ่วเนิบนาบ เหมือน กระแสน้ำไหลรินมาแต่ไกล..เหมือนเสียงกระซิบกระซาบของคนรักดังแผ่ ๆแว่วมาเหมือนกับทุกๆเสียงในโลกที่ดังมาจากสรรพสิ่งทั้งมวล เมื่ออุทานบอกซึ่งความไม่สมหวังความกำสรดอาดูร..ความรันทดขมขื่น...ความผิด หวัง ที่ไม่มีสิ่งใดจะมาลบล้างเสียได้ ผจญ ทรุดลงนั่ง

กองเดินทาง ของอัศวิน ส่องกอง จาก ทางตรงข้าม หัวหน้ากองอัศวินที่ใกล้ที่สุดได้ควบม้าตรงมายังกองเดินทางกอง น้อยพอ มาหยุดเบื้องหน้าก็ร้องถามว่า

"นี่เป็นใคร จะไปไหน ?"

"เราก็กำลังจะไปกรุงลอนดอน และด้วยความสงบ "เป็นคำตอบของนอร์แมนแห่งทอร์น

"เราถามว่าเป็น เป็นกองเดินทางของใครจะไปไหนด้วย ถามประสงค์ อย่างไร ?" อีกฝ่ายร้องบอกด้วยความไม่พอใจ "และตัวท่านเล่าเป็นใคร ขอให้บอกเร็ว"

"ข้าพเจ้าคือ โรเบอร์ เดอคองค์สุภาพบุรุษฝรั่งเศส" เป็นคำตอบของขุนโจรหนุ่ม "และท่านเหล่านี้เป็นน้องสาวและคนใช้ของข้าพเจ้า นี่ถ้าหากข้าพเจ้าไม่มีผู้หญิงมาด้วย คำถามอันบังอาจของท่านจะต้อง ได้รับ บท เรียน ด้วย ดาบ เป็น การ สั่งสอน"

"แม้กระนั้น เราก็มีโอกาสจะฝึกมือกันได้นะ, อ้ายชาวฝรั่งเศสขี้ขลาด" เป็นเสียงร้องของนายทหารผู้นั้น

โยน เดอตานนั่งม้าอยู่ณที่ ๆ จะเห็นหน้าของโรเบอร์ เดอ คองค์ได้ถนัด ฉะนั้นหล่อนจึงใจเต้นแรงด้วยความ ภูมิ ใจ เมื่อ แลเห็นใบหน้าของเขาปรากฏการยิ้มอย่าง พอ ใจ เมื่อได้ฟังคำท้าอันโอหังของอีกฝ่ายหนึ่งพลางถอดปลาย หอก ของ เขา ลง ใน ลักษณ เตรียมพร้อมที่จะต่อสู้

เมื่อ หันม้า ออก ห่างใน ระยะ ๕๐ หลา นักรบทั้งสองต่างตะบึงม้าเข้ากัน อย่างเต็มเหยียด เมื่อมาพบกันตรงจุดกึ่งกลางหอกของแต่ละฝ่ายแทงตรงกึ่งกลางโล่ ของกันและกันอย่างแรง จนหอกของแต่ละฝ่ายหักสะบั้นไม่เป็นชิ้น และความแรงของม้าเมื่อหอกกระแทกโล่ของต่างฝ่าย ถึงทำให้ม้าต่างตัวผงะหงาย แทบจะล้มไปด้วยกันทั้งคนทั้งม้า พอตั้งมาได้หลัก นักรบทั้งสองโยนด้ามหอกทิ้ง ชักดาบรบควบม้าเข้าหากันอีกวาระหนึ่ง น้ำใจของแต่ละฝ่ายเข้าสู่ จุดหมายอันเดียวกัน คือเอากันให้แหลกเป็นผีไปฝ่ายหนึ่ง

ฝ่ายอัศวินมุ่งหมายจะเผด็จศึก ด้วยฟันอย่างแรง และเร็วเท่าที่ม้าของเขาจะเร็วได้ แต่ โรเบอร์เดอคองค์ ใช้กลยุทธเอาปลายดาบตวัดดาบศัตรูนิดเดียว อีกฝ่ายก็เลยม้าไปโดยมิได้ทำอันตรายเขาได้แม้แต่น้อย จากนั้นต่างก็ชักม้าเข้าชิด และใช้ดาบฟาดฟันกันเป็นอุตลุด ม้าต่อม้าประชิดกันแทบจะเรียกได้ว่าไหล่กระทบกัน

หญิงสาวทั้งสองนั่งม้า มองดูการต่อสู้ตัวแข็ง แม้จนแทบลืมหายใจ นัยน์ตาของ โยน เดอตานี เป็นประกายด้วยความตื่นเต้นอย่างถึงขนาด ขณะที่หล่อน

เรื่องอื่นกันเถิด เพราะความทุกข์ใดอันจะพึงมีย่อมจะเป็นของผมแต่ผู้เดียว ผมจะไม่ยอมให้ผู้ใดมาแบ่งส่วนเฉลี่ยในความทุกข์นั้น ผมใคร่จะทราบอย่างเดียวว่าเธออยู่ดีและมีความสุขหรือเปล่า ซึ่งเป็นความปรารถนาของผมอย่างยิ่งที่จะให้เธอเป็นเช่นนั้น ผมเองรู้สึกชังตัวเองเป็นอันมากที่ผมได้เข้าในชีวิตของเธอ ผมไม่ทราบจริง ๆ ว่าผมได้กระทำอะไรลงไป ขอได้โปรดเชื่อ แต่เล่นห์ความดีและความงามของเธอทำให้ผมลืมตัว ผมจึงกลายเป็นคนอ่อนแอต่อความรู้สึกซึ่งในชีวิตของผมไม่เคยรู้สึกมาก่อนนั้นคือ—ความรัก"

"คุณเป็นผู้ไม่ควรรับคำหนิใด ๆ คุณโรเบอร์ เดอคองค์" โยนเดอตานีกล่าวอย่างเห็นใจ "เบอร์เทรดเดอมองฟอร์ตเป็นสตรีที่มีคุณสมบัติเหนือกว่าคำกล่าว ของคุณนั้นเสียอีก เท่าที่ได้รู้จักเธอก็นับเป็นวาสนาใช่น้อยอยู่แล้ว"

ขณะที่หล่อนพูดนอร์แมนแห่งทอร์น ได้เหลือบตามองอย่างพินิจเป็นครั้งแรก และรู้สึกว่าหล่อนเป็นสาวที่นับว่าสวย มาก คน หนึ่ง และคราวที่หล่อนพูดใบหน้าของหล่อน สุกใสสดชื่นทำให้เป็นเล่นห์ตรึงตาของผู้ได้เห็นจริง, โยนเดอตานีเป็นสาวที่สวยผุดผาด ยากที่จะหาเครื่องงามเสมอ หมือน และนอร์แมนแห่งทอร์นผู้ซึ่งตลอดเวลากว่าปีหัวใจได้รับ ความบีบคั้นทรมานแน่นอยู่ในอก ค่อยรู้สึกแจ่มใสขึ้นเป็นครั้งแรก เสมือนว่าได้มียาระงับพิษอย่างเอกมาชะโลมใจให้คลายระบมขมขื่นเป็นครั้งแรก

ด้วยประการฉะนี้ การณ์จึงปรากฏว่าขุนโจรแห่งทอร์น ได้เป็นแขกของปราสาทเดอตานีทุกวัน เป็นเวลาหลายวันติด ๆ กัน และความสัมพันธ์ระหว่าชายหนุ่มกับหญิงสาวทั้งสองได้สนิทแนบแน่นยิ่งขึ้น และลำพัง—อีกหญิงสาวหนึ่งยิ่งสนิทเกินเส้น เขตแห่ง มิตรภาพออกไปอีกด้วยซ้ำ

เพราะเหตุเป็นผู้ไม่คุ้นต่อผู้หญิง นอร์แมนแห่งทอร์น จึงรู้สึกเพียงว่า ความสนิทสนมที่ โยน เดอตานี มีต่อตนนั้นคือความเป็นมิตรที่สนิทเท่านั้น ชีวิตของเขาตลอดมา เต็มไปด้วยความแห้งแล้ง และทุกข์ยากกรากกรำ แสดงสี่แห่งความสุกใสเบิกบาน และเพื่อนในชีวิต ก็เพียงความรักที่เขามีต่อเบอร์เทรด เดอมองฟอร์ต และความรักของหล่อนที่มีต่อเขาเท่านั้น

ทุกขณะจิต เขารำแต่รำพึงถึงผู้หญิงคนที่อยู่ ในสภาพห่างไกลกับเขา ราวฟ้ากับดินแต่พร้อมกัน เขาก็ปรารถนามิตรภาพที่พอจะเป็นเครื่องกล่อมใจให้คลายระทม ดังนั้นความสนิทสนม ที่เขาได้รับจาก โยน เดอตานี และมารี เดอสตี ดวิลล์จึงเป็นเพียงยอดแห่งความปรารถนาของเขาในยามนี้ เขามิได้หวังความรักจากหญิงผู้ใดอีก ในชีวิต

จะทรงตัวให้ยืนอยู่ได้—— ขุนโจรปล่อยเครื่องพันธนาการท่อนบน—— แต่ส่วนลำขานั้นยังถูกโซ่ล่ามตรึงอยู่ดุจเดิม——

ชั่วอึดใจเดียว ผู้เฒ่าอ่องซาเหลียนล้มก้มหน้าคว่ำ หน้าลงไป ! — แลหายใจ หอบเหนื่อย——

ขุนโจรหัวเราะ เป็นที่สำคัญ —— พลางโยนดาบให้ ผู้เฒ่า อ่องซาเหลียน — แลหัวเราะเยาะเปรยว่า

"ท่านผู้ กล้าหาญแห่งกรุงไทย—— ท่านผู้สังหาญขุนโจรลำก่อง —— เกียรติศักดิ์แห่งท่านเป็นที่เกรงขาม แก่มวลนักรบ เป็นอัน มาก ข้าพเจ้าใคร่ จะเห็น ความเก่ง กล้าของ ท่านให้ประจักษ์แก่สายตาสักหน่อยหนึ่งเถิด !"

ขุนโจรทิ้งดาบเหล็กนั้น หล่นเพียงลงไปที่ศีรษะของผู้ เฒ่า อ่องซา เหลียนแต่ ผู้ เฒ่าหาได้ ไหวถึงร่างแต่ประการใดไม่——หายใจยาวแลเกลือกกลิ้งใบหน้าทุรนทุรายอย่างทรมาน—

เสียงหัวเราะด้วยเสียงอันดังเสมือนเสียงฟ้าผ่าของขุนโจรยังมิจาง สิ้นไปจาก ห้อง ประชุมนั้นแม้เพียงชณะเดียว

"ไชโยผู้ กล้าหาญแห่งแคว้นไทยมาตร์ว่าท่านเป็นผู้ที่มีสมชายแล้วจงเร่ง— ลุกขึ้นจับอาวุธโดยเร็วพลันเถิด !"

ผู้ เฒ่ายังคงเกลือกกลิ้งอยู่ กับ พื้นในลักษณะเดิม—— ความ อ่อน เพลีย—— ความ มหิวโหย ความทรมานทารุณต่าง ๆของขุนโจรทำให้ร่าง กายแลสั่ง ขารชราท่านอ่อง ซาเหลียนมิสามารถ—เรียกร้องกำลังวังชาดุจเดิมได้อีก.

เมื่อขุน ศึกแลนักรบ แคว้นดุนหน่าเห็นผู้ เฒ่านอนซบเซา มิได้สติดังนั้น ก็หัวเราะเยาะ——แลขว้างปาวัตถุ มายังร่างของครูดาบมิหยุดยั้ง——เสียงหัวเราะ เหยียดหยามคนเผ่าไทยนั้นเสมือนเข็ม อันแหลมคมปักกลางใจผู้เฒ่า——การที่ถูกขว้างปานั้น——ทำให้ผู้เฒ่าฝังความ พยาบาทไป จนวัน ตายทีเดียว——

ขุนโจรหม่องเซ——ก้าวเท้าทะยาน เข้ามายังอ่องซาเหลียน นอนพลาง ใช้ปลายเท้านั้นเขี่ยใบหน้าของท่านครูดาบพลิกหงายไปมา——

"ฮะ ฮา! ท่านผู้เฒ่าครูดาบเอย—— จงลุกขึ้นให้สมชายชาตรีผู้กล้าหาญเถิด——ท่านจำได้หรือไม่——ซึ่งครั้งหนึ่งท่านได้สังหาร ลำก่องผู้บิดาของข้าพเจ้านั้น—— ก็เสมือนหนึ่งแผลแค้นเหล่านั้นเตือนให้ข้าพเจ้าจดจำเพื่อล้างแค้นแทนบิดาของข้าพเจ้าอยู่ทุกอิดใด แลครั้งนี้เล่าหนอ—— เป็นโอกาสอันดีของข้าพเจ้าแล้วซึ่งจักทดแทนความเจ็บแค้นให้กับบิดา!"

ครั้นหม่องเซ แลเห็นผู้เฒ่ายังนอนนิ่งด้วยความเหนื่อยอ่อนอยู่ดังนั้น—จึงนำน้ำร้อนจัดเทราดลงไปบนร่างของเฒ่า อ่องซาเหลียนโดยฉับพลัน——

ร่างของผู้เฒ่าก็สะดุ้งเยือก ด้าวดิ้นเร่าๆ เป็นที่เวทนายิ่งนัก——ผิวเนื้ออันเหี่ยวย่นนั้น ก็

พริบตา! ตามร่างกายของผู้ เฒ่า อาบ ด้วยรอยแผล โลหิตแห้งติดเกรอะกรัง ลำแขนซ้ายหักร่องแร่งปราศจากความเคลื่อนไหวได้อีกน่าเวทนายิ่งนัก...ความเจ็บปวดจาก ลำแขนซึ่งถูกขุนโจรหักนั้นสุดพรรณนาได้

มาตรว่า อ่องซาเหลียนบุรุษผู้ เฒ่าจักได้รับค วามทารุณจากขุนโจร เท่า นั้น มิ พอเพียง ยังถูกมัดตรึงตาก ละอองหิมะอยู่ทุกยามค่ำเช้า! แทบว่าจะขาดใจตรอน ๆ อยู่ทีเดียว.. ผู้เฒ่านอนรอวาระสุดท้ายแห่งชีวิตตนอย่างทุรนทุรายน่าสังเวชใจนัก... ได้แต่พร่ำส วดมนต์อ้อนวอนเทพยดาบนสรวงสวรรค์ทุกราตรีกาล ——บาดแผลแลความเจ็บ ทร มานจากลำแขนที่หักนั้น——ครั้นเมื่อถูก พันธนาการมัดตรึงตากละอองหิมะอันโหดร้ายนั้นอีก ทารุณสิ้นดี

ทุกวันเมื่ออรุณรุ่ง—— หม่องเซ นายโจรใหญ่จักต้องนำผู้เฒ่าอ่องซาเหลียน ออก ไปสู่ที่ประชุมของฮ่องเต้ยุ่นหน่า——ให้ เหล่านักรบแลล้วจิน——เยาะเยาะประจานให้ อับ อาย อย่างสุดแสน——และขุนโจรหม่องเซ จะทา รุณหนาหนักยิ่งกว่าเดิมเลือดแค้น ของ หม่อง เซ ผู้บุตรลำก่องนั้นร้อนแรง ร้อนแรงยิ่งนัก—บัดนี้เล่า? ขุนโจรก็ได้ตัวท่านอ่องซาเหลียนสมใจตนแล้ว

ณที่ห้องประชุม ของ ฮ่อง เต้แห่ง แคว้น ยุ่นหน่า——แอ อัด ด้วยเหล่ามุขอำมาตย์และขุนศึก——นั่งล้อมอยู่มากหลาย——อีกทั้ง นักรบเผ่าจินที่คอยเฝ้าดูขุนโจรหม่องเซจะทำการทารุณต่อผู้เฒ่าครูดาบแห่งสำนักน่านเจ้า เป็นประจำวัน

ครั้นเมื่อ——นักรบร่างกำยำ—— นำผู้เฒ่าซึ่งอยู่ ในเครื่องพันธนาการ ออกมาสู่ห้องประชุม เสียงโห่ร้องเยาะหยามผู้เฒ่าดังเซ็งแซ่ขึ้น — บ้างก็กล่าวคำ ผรุสวาทอย่างบัดสี บ้างก็ขว้างปาด้วยวัตถุไปยังร่าง ของผู้เฒ่าครูดาบเป็นพัลวัน—— บัดนี้เล่า—— ร่างกายของท่านอ่องซาเหลียนก็อาบไปด้วยหยาดหิมะจับเปียกชุ่มโชก— ผิวเนื้ออันเหี่ยวย่นนั้นเย็นเฉียบปราศจากสายเลือดอันอบอุ่น สิ้น สติ สัมปฤดีแทบมิรู้สึกตน !

ครั้นเมื่อขุนโจรหม่องเซ เห็นผู้เฒ่าสิ้นสติดังนั้นจึงนำมาที่เตาไฟหลอมเหล็ก แลจุดไฟให้ลุกขึ้นจนโชติช่วงสาดประกาย ความร้อนดังจะเผา ผลาญ ชีพ ให้ มอด ม้วย ไหม้—เกรียมไปชั่วพริบตา ! ชั่วขณะเดียวร่างกายอันเปียกชุ่มของผู้เฒ่าก็ เหือด แห้ง ทัน ตาเห็น ความร้อนของรัศมีเพลิง ทำให้ร่างอัน ชรา นั้นบังเกิด ความ อบ อุ่น อีก วา ระหนึ่งความสิ้นสตินั้นก็กลับคืนร่าง ท่านครูดาบให้สำนึกตนอย่างฉับพลัน ดังถูกปลุกให้ตื่นขึ้นด้วยมัจจุราช

รัศมีเพลิงนั้นร้อนแรงเป็นสิบเท่าทวีคูณ

ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถจะรู้ได้ว่า ดวงตาคู่ใดอีก ที่จะจ้องมองเขาด้วยประกายแห่งความรัก นอกจากความสนิทสนมมิตรสถานเดียว

สำหรับมาร์เดอสตี ดวิดส์ เธอมองชายหนุ่มในลักษณะของชาย ที่ขาดความฉลาดเฉลียวในเรื่องของจิตใจ และสำนึกสมรรถภาพในความโง่และซื่อของเขา ซึ่งหล่อนได้เคยพบมาแล้วในผู้ชายหลายๆคนและหากหล่อนสามารถรู้เหตุการณ์ ว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นในวันข้างหน้า หล่อนคงได้เตือนเขาให้รู้ตัวและยุติการเยี่ยมเยียน ของเขาเสีย แต่แรกๆ เพราะเหตุซึ่งหล่อนไม่รู้นี่เอง หล่อนจึงได้ปล่อยให้โรเบอร์ เดอ คอง ด์เป็นแขกประจำวันของปราสาท เดอตานี อยู่จนหลายวันล่วงไป สำหรับโยนเดอตานี หล่อนเคยเตือนครั้งเดียวว่า

"จงระวังหัวใจของ เธอ ให้ดีนะโยน" หล่อนกล่าวกับสหายสาวในวันหนึ่ง "มิฉะนั้นสักวันหนึ่ง หัวใจของเธอจะพลัดไปตกกับชายคนที่รักเร็ว และแล้วก็ลืมเร็วเท่าๆ กัน"

ธิดาของริชาร์ดเดอตานี หน้าแดง ด้วยความกระดาก

"ฉันมีความสามารถรักษาหัวใจของฉันดีนะ มาร์เดอสตี ดวิดส์" หล่อนตอบด้วยน้ำเสียงของความไม่พอใจ "ถ้าหากเธอใคร่จะกันผู้ชายคนนี้ไว้สำหรับตัวเธอเอง ทำไมจึงไม่บอกออกมาตรง ๆ ว่า อย่าคิดว่าถ้าหัวใจของเธอเกิดผิดปกติขึ้นมาในคราวนี้มีผู้ชายคนนี้อยู่ต่อหน้า แล้วหัวใจของคนจะผิดปกติไปด้วย"

พอได้ยินมาร์เดอสตี ดวิดส์ฉุนกึกขึ้นมาทันที และกำลังจะกล่าวตอบอย่างเผ็ดร้อนออกไป แต่แล้วก็พลันนึกได้ว่าไม่มีประโยชน์ที่จะเป็นปากเป็นเสียงกับเพื่อนสาวในเรื่องอันหา ประโยชน์มิได้ หล่อนจึงโอบแขนกอดโยน แล้วจูบหล่อนด้วยความรักสนิท

"ฉันน่ะไม่รักเขาหรอก โยนที่รัก" หล่อนพูดอย่างจริงใจ "และฉันจะดีใจมากที่เธอก็ไม่รักเขาเช่นเดียวกัน เพราะฉันรู้ว่าเบอร์เทรดได้รักเขาอยู่แล้ว และเขาเองก็ได้สาบานว่าเขาก็รักหล่อนฉะนั้นเราจงยุติ พูดถึงเรื่องนี้กันเสียเถอะ"

เป็นในระยะนี้เอง นักรบของพระเจ้าเฮนรีที่สามได้เริ่มเล่นงานเหล่าบารอนที่ เป็น กบฏเป็นการตอบแทนความทรยศของคน เหล่า นั้นที่ได้แสดงออกซึ่งความไม่จงรักต่อพฤติการณ์อันเกิดขึ้นในต้นปีนั้นที่โรเชสเตอร์ ดังนั้นจึงเป็นการไม่ปลอดภัยต่อคณะเดินทาง จำนวนน้อยที่จะไป ณ ที่ใด เพราะนักรบฝ่ายกษัตริย์จะเล่นงานคนทุกหน้าที่มิใช่พรรคเดียวกัน

แม้แต่ภรรยาและธิดาของบรรดาบารอน

ฝ่ายตรงข้าม นักรบฝ่ายกษัตริย์มิได้ละเว้น ฉะนั้นจึงปรากฏมีภรรยาและธิดาของ ขุนนางมากหลาย ได้ตกเป็นนักโทษและถูกกักกุมคุมขังภายใต้อำนาจของเหล่าอัศวินของ กษัตริย์อังกฤษ

และ เป็นในตอนนี้เองโยนเดอตานีเกิดต้องการที่จะเดินทางไปหาซื้อ ของบางอย่าง ณ กรุงลอนดอน และหนทางระหว่างปราสาทเดอ ตานี กับกรุงลอนดอน เล่าก็กำลังมากด้วยอันตราย อันจะเกิดจากอัศวินของฝ่ายพระเจ้าเฮนรีจำเป็น บรรดาขุนนางฝ่ายตรงข้าม อันมี ริชาร์ด เดอตานี รวมอยู่ด้วยคนหนึ่ง

"อะไรกันลูกรัก" มารดาของหญิงสาวร้อง เมื่อรู้ว่าโยนเตรียมไปกรุงลอนดอน "แม้ลูกจะมีกองทัพไปด้วยสักกองหนึ่ง ก็ยังไม่ปลอดภัยนะ เพราะไหนจะมีเจ้าพวกกษัตริย์ เจ้าโจรธรรมดา แล้วยังมีมหาโจรแห่งทอร์นอีกเล่า อย่าไปเลยลูกรักของแม่"

"ถึงแม้ลูกจะไม่มี กองทัพเลยก็ตาม, คุณแม่" หญิงสาวตอบพร้อมกับหัวเราะอย่างร่าเริง "ลูกก็เชื่อว่าลูกจะปลอดภัยทุกอย่าง เชื่อเถอะค่ะ คุณแม่"

ด้วยประการฉนี้ เมื่อโรเบอร์ เดอคองด์ ได้ทักท้วงอีกคนหนึ่ง เมื่อได้ทราบว่าหล่อนต้องการจะไปไหน หญิงสาวก็ใส่หน้าเขาว่า เพราะเขาคงกลัวขุนโจรแห่งทอร์น ฉะนั้น ถ้าหากเขากลัว เขาจงอยู่ภายในกำแพงปราสาท กับคุณแม่ของหล่อนเถอะ ส่วนหล่อนจะไปกับมาร์เดอสตี ดวิดส์ กับคนใช้

ด้วยเหตุเป็นเด็น ที่ถูกพ่อแม่ตามใจจนเคยตัว ดังนั้นในวันรุ่งขึ้น โยน เดอตานี กับมาร์ สตี ดวิดส์ สหายรัก ก็ออกเดินทางมุ่งหน้าเข้าสู่กรุงลอนดอน พร้อมด้วยคนใช้ ๑๒ คน และมี โรเบอร์ เดอคองด์ ร่วมเดินทางไปด้วยอีกคนหนึ่ง

พร้อม ๆ กันนี้ ชายสูงอายุแห่งทอร์นก็ได้ส่งคนสนิทร่าง อ้วนเตี้ย จากค่าย พักพลรบของนอร์แมนแห่ง ทอร์นใน ลักษณะ ปลอมตัวเป็นพระให้นำหนังสือไปส่งแก่ นายทหาร รักษาประตูเมืองลอนดอน คราวที่กองเดินทางของโยนเดอตานี ได้เข้าสู่ เมืองนั้น พร้อมด้วยโรเบอร์เดอคองด์ ข้อความในหนังสือมีสั้นๆ ดังนี้

"อัศวินร่างใหญ่ในเกราะสีเทาและสวมเกราะหน้าคือนอร์แมน แห่งทอร์น"

หนังสือฉบับนี้ไม่มีลายเซ็น ของผู้เขียน

การเดิน ทางของ คณะโยน เดอ ตานีได้เป็นมาด้วยดี ในระยะแรก ๆ ซึ่งทำให้ โยน เดอตานีหัวเราะเยาะ เหล่า ผู้ที่ ที่ ขัดขวาง การเดินทางของหล่อนในตอนแรก แต่แล้วพอเข้าทางเสียวจะเข้าประตูนครลอนดอน ก็ประสบกับ

ครั้นผู้เฒ่าเบิกดวงตาขึ้น-- ความร้อนของเพลิงก็ถามผิวแทบจะเผาทั้งเป็น ก็ให้ละตุ้งตื่นตระหนก- สุดที่ จะทนทานต่อแสงเพลิงนั้นได้-- ดิ้นรนเพื่อให้พ้นความร้อนแห่งเพลิงนั้น--! มาตรว่าผู้เฒ่าจักมีกำลังสักเพียงใด ก็หาหลุดพ้นจากโซ่เหล็กอันมหึมานั้นไปได้ไม่ -- แถมยิ่งดิ้น-- ความสมแห่งโซ่เหล็กนั้นก็ถูกเนื้อให้เป็นรอยแผล ฉกรรจ์ทั่วขึ้นโลหิตก็หลั่งไหลเนื่องนอง

ขุนโจรหม่องเซ-- ยืนตระหง่านอยู่เบื้องหน้าบัลลังก์ฮ่องเต้ แลเจ้าหญิงหยาดฟ้าพลางหัวเราะด้วยเสียงอันดัง-กึกก้อง- กัมปนาทประหนึ่งเสียงฟ้าร้องก็มิปาน พึงพอใจแก่การทรมานผู้เฒ่าอ๋องชาเหลียนเป็นอัน มากแค้นของขุนโจรผู้สืบมรดกจากสำก๋องนั้น-ผังพิษอันร้ายแรงอยู่ ในดวงใจทมิฬ !

"พ่อข้า ต้องตายเพราะท่านผู้นี้ - ตัวพ่อข้าดับศูนย์ไปแล้ว-- แต่เลือดแค้นแห่งสำก๋องยังอยู่ ในเลือดข้าทุกหยด ! มันทำสำก๋อง บิดาข้าอย่างใด ข้าจักตอบแทนมันร้อยเท่าทีเดียว !"

หม่องเซระเบิดเสียงสำบาน ด้วย ความแค้นนั้นออกไปเคล้าเสียงหัวเราะอันดัง ลั่น สะเทือน !

ดวงตานั้นคมดุดังเปลวไฟในเตานั้น-- มาตรว่าผู้ใดได้สบดวงตาของขุนโจรในยาม ตุร้ายแล้ว • หัวใจของผู้นั้นก็ลั่นเต้นแทบลั่นปราณเอาทีเดียว!

ขุนโจรก้าวอย่างองอาจมายังผู้เฒ่า อ๋องชาเหลียน-- หัวเราะอย่างเคยดังนั้นมิเคยสิ้นไปเลยแม้นเพียงอึดใจหนึ่ง

"เห็นทีร่างกายของผู้ เฒ่า คง จะ หนาวจากหยาดหิมะเป็นอันมาก จึงมีอาการตีนรน สั่นเทิมอยู่ดังนี้-- สมควรจักเพิ่มไฟแรงกว่านี้อีกสักสิบเท่าจะเป็นการ ดี ละ กระมัง"

ว่าแล้ว ขุนโจรหม่องเซก็สั่งให้นักรบเติมเชื้อไฟในเตาอีก ครั้งแล้วแสงไฟที่ร้อนแรงขึ้นแล้วก็ลุกโชติช่วงยิ่งขึ้นกว่าเดิม คำนวณเท่ามีถูก ท่านอ๋องชาเหลียนตนรนด้วยความร้อนของแสงเพลิงนั้นเป็นพัลวัน-- เหงื่อหลั่งโซมกาย ผิวเนื้อร้อนระอุเดกเรียมเพียงรัศมีเพลิงแลบเลียนท่านั้น แต่ผู้เฒ่าครูดาบแห่งราชสำนักน่านเจ้าก็มิได้ปริปากร้องแม้แต่อึดใจเดียว กลับพึมพำอ้อนวอนเทพยดาสรวงสวรรค์ ให้ช่วยคุ้มครองตนรอดพ้นจากอันตรายของขุนโจรทมิฬ!

ยิ่งเห็นผู้เฒ่าอ๋องชาเหลียน ดิ้นรนเพราะความร้อนรศมีเพลิงจากเตาหลอมเหล็กดังนั้น ขุนโจรหม่องเซสบอารมณ์แค้นคนนัก-- แลหมายใจจักทำทารุณต่อครูดาบให้หนาหนักยิ่งยืนไปอีก

มาตรว่าหม่องเซจักมีอำนาจวาสนา สูงส่งเสมอฮ่องเต้ฮุนหนำณเพลานี้ก็จริงอยู่ ฮ่อง

เต้มีความตระหนักในใจหมายแห่ง ตน ครั้ง นี้ดีอยู่ ผิวปล่อยให้ขุนโจรกระทำต่ออ๋องชาเหลียนโดยอำเภอใจดังนั้น ชีวิตของผู้เฒ่าเปรียบเสมือนตกมือของมัจจุราชที่โหดร้าย ทีเดียวเลือดแค้นของขุนโจรผู้บุตรสำก๋องนั้นประหนึ่งความร้อนของไฟก็มิปาน

เหล่าขุนศึกแลอำมาตย์แห่งแคว้นจีนแลเห็นผู้เฒ่าตกอยู่ใน สภาพ เช่นดังนี้ก็มีความพอใจเป็นอันมาก ต่างยิ้มเย้ยว่า

"นี่หรือ ? อาจารย์แห่งเพลงอาวุธผู้มีนามกระเดื่องแห่งกรุงไทย-- กิตติศัพท์ของท่านนั้นโด่งดังในมี้ไม้ลาย มือ ยิ่ง นัก-- มาตรว่าท่านเก่งจริงแล้วไฉน จึง ยอม ตนเป็นกระต่ายให้ลูกจับถูมอย่างน่าสะอาดดังนี้เล่า!"

เมื่อขุนศึกผู้นั้นกล่าว เยาะให้อับ อายไปแล้วผู้หนึ่ง หัวใจของผู้เฒ่าซึ่งบัดนี้ได้ปราศจากอิสร ภาพ นั้นก็มี ความ แค้น เคือง เป็น กำลัง-- ได้แต่กัดกรามแห่งตนรอโอกาสที่เทพยดาจะเมตตาอีกสักครั้งนี้เถิด !

แลเสียงเย้ย-กล่าวประณามคนเผ่าไทยยังหาได้สิ้นสุดลงไม่--

"ท่านก็ได้ชื่อว่าเป็น บูรพาจารย์แห่งเพลงอาวุธแล้ว-- ไฉนจึงปล่อยตนให้เป็นสุนัขบ้าถูกล่ามโซ่อยู่ดังนี้เล่า ? เห็นทีเสียงเล่าลือนั้น-- จักเป็นทำเนียมประกาศตนข่มขวัญคนเผ่าอื่นเป็นแน่--มาตรว่าท่านเป็นผู้มีฝีมือเพลงอาวุธเก่งกล้าสม นาม แล้ว-- ข้าพเจ้าใคร่จะปล่อยให้ท่านเป็นอิสระแก่ตนสักอึดใจหนึ่ง-- และจะมอบดาบให้ท่านสู้ กับพญาสิงห์โต ! ให้ชมสักหน่อยเถิด !"

เมื่อเสียงอันท้าวญาญุ ตัน ของ หม่องเซประกาศออกไปเช่นนั้น-- บรรดานักรบจีนก็ให้ร้องสนับสนุนเป็นเซ็งแซ่ว่า

"เป็นการดีทีเดียวท่านขุนโจร-- ผู้มีฝีมือเพลงอาวุธแล้วย่อมไม่เกรงกลัวต่อพญาสิงห์โตอันดุร้าย เร่งปล่อยสิงห์โตออกจากกรงขังโดยเร็วเถิด"

แลเสียงเหล่านั้นก็บังเกิดอึงคะนึงไปทั่วห้องประชุมนั้นสั่นหวั่นไหว ! ปรารถนาจะแลเห็นพญาสิงห์โตตัวเขียวเต็ม อัน แสดงคม ผาดโผนทะยานเข้าใส่ผู้เฒ่าอ๋องชาเหลียนอย่างสำพองใจ !

ผู้เฒ่าอ๋องชาเหลียน- พลิกศีรษะขึ้นมองดูหม่องเซอย่างแค้นเคือง-- กิริยาของขุนโจร ณ เพลานั้นช่างเต็มไปด้วยแววทะนงอันกล้าแข็ง--- ริมฝีปากของผู้เฒ่าก็พึมพำ เบา ๆ-- แต่ผู้เดียว--

ครั้นแล้ว-- หม่องเซขุนโจรทมิฬ ! ก็สั่งให้นักรบปลดโซ่ที่พันธนาการสำแดง- แลร่างของผู้ เฒ่าส่วนบนไว้ - ครั้นเมื่อโซ่เหล็กอันหนาใหญ่นั้นหลุดออกที่ละเปลาะ แล้ว -- ร่างของผู้เฒ่าก็โงนเงนดังรูปหุ่น ที่ ปราศจากวิญญาณความระโหยสิ้นเรี่ยวแรง-มิสามารถ

เรื่องเด่น

พระบรมราโชวาท

ในวันพระราชทานปริญญาบัตร

รองอธิการบดีฝ่ายปกครองได้อ่านคำประกาศเกียรติคุณ จอมพล ป. พิบูลสงคราม พลเอกมังกร พรหมโยธี ในการพระราชทานปริญญาบัตรรัฐศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ และพลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ในการทรงรับพระราชทานปริญญาบัตรดุษฎีบัณฑิต ทางการทูตกิตติมศักดิ์ กับนายฉัตร์ศรียานนท์ ในการรับพระราชทานปริญญาบัตรนิติศาสตร์บัณฑิตกิตติมศักดิ์ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อบ่ายวันที่ ๒๓ เดือนนี้มีความว่า

"ขอเดชะฝ่าละอองธุลีพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้าขอพระราชทานกราบบังคมทูลพระกรุณาให้ทรงทราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ว่า สภามหาวิทยาลัยได้ประชุมปรึกษาพิจารณาเห็นสมควรและมีมติเป็นเอกฉันท์ ให้ประสาทปริญญารัฐศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ แด่ จอมพล แปลก พิบูลสงคราม กับพลเอกมังกร พรหมโยธี และประสาทปริญญาดุษฎีบัณฑิตทางการทูตกิตติมศักดิ์ แด่ พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ พร้อมทั้งประสาทปริญญานิติศาสตร์บัณฑิต แด่ นายฉัตร์ ศรียานนท์ ซึ่งรักษาการในตำแหน่งเลขาธิการมหาวิทยาลัยด้วย

ข้าพระพุทธเจ้า ในนามของมหาวิทยาลัย ขอพระราชทานกราบถวายบังคมทูลพระกรุณา ถึงเกียรติคุณของท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งมวลนี้ ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ในวงการทั่วไปทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นที่ประจักษ์โดยชัดแจ้งว่า จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้วยประการทั้งปวงในทางดำเนินรัฐประศาสโนบายให้เกิดคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติทุกวิถีทางอย่างมหาศาล ดังปรากฏความสูงเด่น ยากที่จะหาถ้อยคำใดมากล่าวให้บริบูรณ์ ณ โอกาสนี้ได้

นอกจากในด้านการเป็นมุขบุรุษบริหารกิจการบ้านเมืองเป็นหัวหน้า รัฐบาลในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นลำดับมาแล้ว จอมพลแปลกพิบูลสงคราม ยังได้ดำรงตำแหน่งนายกกิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัยนี้มาหลายสมัย และเมื่อได้เป็นอธิการบดีในสมัยปัจจุบันก็ได้สร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่สถาบันการศึกษานี้ โดยวางรากฐานการปกครองและการศึกษา ให้อยู่ในลักษณะอันมีเสถียรภาพสภาพรตามเจตนารมณ์ ที่จะรักษาคุณานุประโยชน์ของนักศึกษารุ่นนี้และรุ่นหลังทั้งปวงให้ทวีวิทยฐานะและปรากฏเกียรติสุดสูงสง่ายิ่งขึ้น

จอมพลแปลกพิบูลสงคราม ได้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์วิสามัญของมหาวิทยาลัยนามข้านานเคยให้โอวาท และคำอวยพรบรรดาบัณฑิตหลายรุ่น ซึ่งต่างก็ได้แยกย้ายกันไปประกอบอาชีพ ทั้งในทางส่วนตัวและในทางราชการทุกสาขา ให้เป็นผู้ตั้งมั่นอยู่ในคุณธรรมและดำรงอยู่ในกรอบวัฒนธรรมที่ดีงาม เป็นพลเมืองดีของชาติ ประพฤติตนเป็นตัวอย่างสำคัญแก่ประชาชนคนไทยทั่วมวลเสมอมา ซึ่งคุณงามความดีทั้งหลายนี้สมควรที่จะได้จารึกไว้เป็นเกียรติประวัติของมหาวิทยาลัยตลอดไป สภามหาวิทยาลัยจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าจอมพลแปลกพิบูลสงครามเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญารัฐศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

สำหรับพลเอกมังกร พรหมโยธี สภามหาวิทยาลัยได้ประชุมปรึกษาพิจารณาและมีมติเป็นเอกฉันท์เช่นกันว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญารัฐศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต กิตติม

(ยังมีต่อ)

จวนสาน จอม สมิง พราย ศักดิ์ชัย

โดย ก้อง ภรไดย

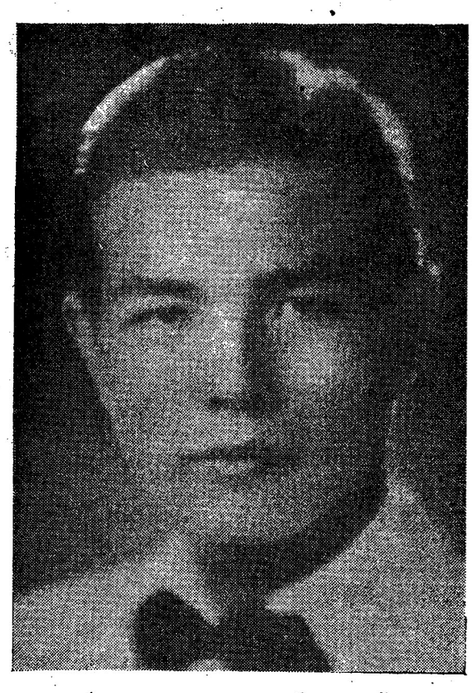

ศักดิ์ชัย นาคพยัคฆ์ แชมเปี้ยนมิดเดิ้ลเวท

ค่ำของคืนวันที่ ๑๓ พ.ย. คืนนั้น ข้าพเจ้าและคากล้องร่างสูง ห้อเซฟคะบึงผ่าความมืดไปตามโรงพักต่าง ๆ หลายแห่ง แต่เราต้องได้รับความผิดหวังกลับมา เพราะว่าหลายโรงพักเงียบเหงาเสียจริง ๆ ช่างภาพถามข้าพเจ้าว่า

"วันนี้วันที่เท่าไหร่นะ ?"

'๑๓'

ข้าพเจ้าตอบ เขายักไหล่นิด หนึ่ง แล้ว ตราง ออก มา ว่า BAD NUMBER DAY ตามเคย พะนันกันดีกว่า– คืนนี้จะมีข่าวให้เราหรือไม่"

ข้าพเจ้าอ้าอึ้ง แต่ใจยังมั่นอยู่ว่า ถึงอย่างไรอาชญากรประเภทอยู่ไม่สุข คงมีอาการคันมือคัน ไม้คัน คด อะไร สักอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่จับกุม และข้าพเจ้าในฐานะของคนข่าวก็จะได้ ตบ สกู๊ป งาม ๆ ออกเสนอประชาชนในวันรุ่งขึ้น แต่ก็เคยทำให้ข้าพเจ้าต้องผิด หวังหลายวันติด ๆ กันที่ไม่มีคดีอะไรตามโรงพักเลย ถึงขนาดต้องเก็บข่าวย่อยที่ภาษาตลาดเรียกว่า 'ตีหัวหมาด่าแม่เจ็ก' เอามาเสนอประชาชนคล้ายกับต่ออาชญากรพากันหดหัวเพราะเข็ด หลาบการปราบ ปรบของเจ้าหน้าที่ อันเข้มแข็ง อยู่เสมอ

"ไปดูมพินีย์"

ข้าพเจ้าบอกเท่านั้น และไม่กล้า พะนันกับ ช่างภาพ ร่างสูงกลัวว่าจะเป็นวันซวยเพราะวันที่ ๑๓ ซึ่งฝรั่งถือนักหนาเข้าและอีก ประ การหนึ่ง กระเป๋าก็แห้งแล้งอยู่แล้ว

พอถึงสถานีตำรวจ ดุมพินีย์ ข้าพ เจ้าก็ ปราด เข้าไปหา ท่านสารวัตร ร.ต.อ. ชัชวาลย์ ชาญเวช 'อัศวินใจ พระ' และ สัมภาษณ์ เรื่อยเปื่อย ไปตามประสาคนข่าวที่ปากอยู่ไม่สุข ท่านสารวัตรก็ปฏิเสธว่าไม่มีอะไร แต่ยังมิทันจะขาดคำสามัญผู้หนึ่งพาชายฉกรรจ์นุ่งกางเกงขาสั้นขึ้นมาและแจ้งว่า รถจีปของ หน่วย แม็ก ได้ หาย ไปมีผู้เห็นทหารเรือ ผู้หนึ่ง เป็นคนขับ และอีกสองคนนั่งข้างหลังขับออก จาก บริเวณ ที่ตั้ง ของหน่วยแม็ก จึงขอให้สารวัตรช่วยแจ้งรถ หยุด จับรถ คัน นั้นด้วย ท่านสารวัตรจึงยกหูโทรศัพทแจ้งไปยัง กอง ปราบ ตามยอดทันที ข้า พเจ้าก็กดชื่อแซ่ ของคน ร้ายลง ไปในกระดาษ พร้อม ทั้ง จดนำเบอร์รถที่หายไว้ด้วยแล้วก็ ตระเวนหาข่าวจนดึกประมาณ ๒๔ มเศษ ขณะที่ ตระเวณ กรุง อยู่นั้น สายตาก็ตรย มอง ดูรถนัมเบอร์ที่แจ้งหายตะไปในตัวเสร็จ คิดว่าถ้าพ เก็จะช่วยแจ้งให้เจ้าหน้าที่จับกุมตามฐานะพลเมืองดี

๒๔.๓๐ น. ข้าพเจ้ากับช่างภาพจึงหยุดรถที่รถนข้าม หน้ากรมอุตุนิยมวิทยาบางกระบี่ทันทีกำลังพุ่งเข้า ตัม อยู่ ก็ พบ กับ ส. ต. ต. อนันต์ จันทร์ ละ ออ ซึ่งสังกัดอยู่หน่วยรถ ถัง วังปารุสก์ สตต.อนันต์ว่าจะขออาศัยกลับด้วย เพราะรถระยะนั้นไม่มีเลย เราพุ่ยข้าวต้มไปคุยกันไปขณะนั้น ข้าพเจ้าแลเห็นรถจักรยานยนต์คันหนึ่งจอดพรึดเข้ามา ที่แท้ไม่ใช่ใครอื่นคือ "ศักดิ์ชัย นาคพยัคฆ์หรือสุขเกษม เพียรภักดี นักมวยเอกของเวทีราชดำเนิน นั่นเอง ข้าพเจ้ารู้จักมักคุ้น กับศักดิ์ชัยมาก่อนตั้งแต่อยู่หลังโรงพักลุมพินี ตั้งแต่สุขเกษมเริ่มชกมวยจนกระทั่งได้ ตำแหน่ง แชมเปียนมวยไทย รุ่นมิดเดิ้ลเวท ศักดิ์ชัยโบกมือทักทายให้ ข้าพเจ้าก่อน แต่มีที่ผิดสังเกตอยู่หน่อยคือ พ็แกตะบันเอาผู้หญิงซ้อนมาถึงสองคน ข้าพเจ้าถามเขาว่า "ไม่กลัวจราจรจับหรอกหรือ" เขาว่า 'กลัวเหมือนกันแต่มันหารถไม่ได้– จริง ๆ เลยแข็งใจเอามา รอดไปได้ที่"

ข้าพเจ้าเลยถือโอกาสสัมภาษณ์เขาตามหน้าที่ของคนข่าวปากอยู่ไม่สุข ถึงเรื่องที่เขาพ่ายแพ้เปลี่ยนเสมา ทอง คราวนั้นมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง

ศักดิ์ชัยหัวเราะแล้วว่า

"แพ้ชนะเป็นของ ธรรม ดาครับ แล้วแต่กรรมการตัดสิน ผมไม่รู้สึกอะไรเลย"

ถามเรื่อยเปื่อยไปอีกว่า

"เห็นเขาว่าจะพัดกับประยุทธไงไม่พัดหรือกลัวก็ว่ามา"

เขาว่า 'ผมไม่กลัวดอกแต่ยังขี้เกียจต่อย'

ก่อนข้าพเจ้า จะ อำลา กลับมา ศักดิ์ชัยพูดประโยคหนึ่งที่เป็นดางสังหรณ์ไว้ว่า

"เฮ้อ! คุณ– ใพรุ่งนี้จะอยู่ลำนักงานหรือเปล่า"

ข้าพเจ้าว่า

"อยู่ซิ"

"ดีแล้ว พรุ่งนี้ผมจะไปหาคุณที่สำนักงานช่วยเขียนเรื่องให้ผมบ้าง แล้วถ่ายรูปลงให้โก้เลย เผื่อผมตายเสียจะไม่ได้เห็นเรื่องของตัวเองเป็นนวนิยาย พรุ่งนี้ผมจะไป เล่าเรื่อง ชีวิต ที่ผ่านมาให้คุณละเอียดยิบเลย"

ข้าพเจ้าใจหาย รู้สึกว่าเขาพูดเป็นดาง แก่ ตัวเอง ไม่น้อย แล้วก็รับคำเขาจากมา พอดีขณะนั้น เรามัว หยุดเติม น้ำรถอยู่แม้ศักดิ์ชัยจะเป็นเพื่อน ของข้าพเจ้าแต่เมื่อ เขา ทำ ผิดกฎหมายข้าพเจ้าต้องให้ความร่วมมือกับตำรวจ และในใจนึกว่าเออ เมื่อกี้ว่ารอดพ้นไปแล้วอีก

สุนี พุ่มสลวย เมียขวัญของศักดิ์ชัย

อยู่ศักดิ์ชัยก็ห้อจักรยานยนต์คันนั้นพร้อมด้วยผู้หญิงซ้อนไปอีกสองคน ซึ่งข้าพเจ้าแลเห็นเขาเร่งรถ เสียง ท่อไอเสียระเบิดสนั่นหวั่นไหว ผ่า ความ มืดไป ทาง ซอย กลาง ข้าพ เจ้าคิดว่า ความ ห้าว หาญของ เขาคงจะทำให้ทุพพลภาพ เข้า สัก วันหนึ่งจนได้

ทันทีนั้นเอง พลตำรวจประจำสถานีพระโขนงผู้หนึ่งซึ่งคุ้นเคยรู้จักกับข้าพเจ้าบอกว่ากำลังตามจับจักรยานศักดิ์ชัยฐานผิดกฎจราจรซ้อนทีเดียวสองคน ขอให้ข้าพเจ้าช่วยเอารถขับตามให้ที ข้าพเจ้าร้องโอ.เค จริงที่นี้ละก็จะเตรียมใบแดงๆไว้เสียค่าปรับเถอะพ่อยอดชาย

ราวกับหายวับไปกับตาเสียงมอเตอร์ไซด์เข้าซอย กลาง รถของเราก็ห้อเข้าไปติดๆ กันและไปจอดที่หน้าบ้าน แม่เต้า ใหญ่ในซอยกลาง ซึ่งเป็นบ้านของนางขนษฐา และนางใหญ่ บัวเพ็ชร์ หัวหน้าแม่เต้าซึ่งมีชื่อเสียงที่สุด!– แต่รถจักรยานของศักดิ์ชัยหายไปแล้วไม่รู้ว่าต่องหนทางใด

ทันทีนั้นเองสายตา ของข้าพเจ้าเหลือบไปเห็นจี ปคันหนึ่งมีกงจักรสีแดงจอดซุ่มอยู่ในความมืดสลัด ห่างจาก บ้าน แม่เต้าเล็กน้อย บนรถมีคนนั่งอยู่และเป็นบุคคลในเครื่องแบบ ข้าพเจ้าจัดเอากระดาษที่จดมาจากสารวัตรชัชวาลย์– ดูชื่อแซ่และหมายเลขรถ ให้ตายเถอะ! ข้าพเจ้าใจเต้นตึกตักบอกไม่ถูก

(ยังมีต่อ)

(ต่อจากฉบับก่อน)

บัญหายุ่งยากให้ ผ่านพ้นไปได้เปลาะหนึ่ง และในเวลาเดียวกันแก้แค้นด้วย

เมื่อรถเด่น เลยราชบุรีไปแล้วในเวลากลางคืน ศักดิ์อดที่จะไปเยี่ยมมองดูชัย บนรถที่เขานั่งไม่ได้ แต่ไม่มีชัยแล้ว! แสดงว่าชัยคงจะได้ถูกไล่ลง ถูกมอบตัวให้นายสถานี เพื่อส่งตัวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ในฐานะนั่งรถไม่มีตั๋ว เมื่อรถถึงสถานีราชบุรีหรือก่อนหน้านั้นเสียแล้ว! แล้วอีกครั้งหนึ่ง ศักดิ์ก็ยิ้มด้วยความพอใจ –

เมื่อศักดิ์ถึงชุมทางสถานีหาดใหญ่ในวันรุ่งขึ้น ด้วยตัวของนายชัยโชคช่วยเขาก็ต่อรถไฟไปยังสถานีโคกโพธิ์ และจากโคกโพธิ์ขึ้น รถเมล์ ประจำทางไปยังจังหวัดปัตตานีอีกต่อหนึ่ง ส่วนการเสียค่าโดยสารสำหรับรถเมล์ประจำทางนี้ ศักดิ์ต้องขอร้องคนกระเป๋า ให้ตามไปเอาที่บ้านพักซึ่งคนกระเป๋ายินดีทำตามโดยความเต็มใจ โดยเหตุที่รู้จัก ศักดิ์ดี ในหน้าที่ หน้ากลางทิ้ม ชื่อเสียงของทิ้มฟุตบอลคลับปัตตานีเป็นอย่างดี

"เอ๊ะ, ท่านขุนยังไม่กลับหรือคะ คุณศรี ?" หญิงกลางคนผู้เป็นแม่บ้านร้องถาม ศักดิ์ด้วยความแปลกใจ เมื่อเห็นเขากลับมาคนเดียว

"ยังจ้ะ, บ้า ฉันกับท่านขุนพลัดกัน เลยทำให้ฉันแทบตกรถ" ศักดิ์ตอบพลางหัวเราะ "โธ่, ก็กรุงเทพฯ นี่นาใหญ่กว้างขวางออกอย่างนั้น ไม่พึ่งละจะไม่พลัดกันอย่างไรได้ ?" หญิงแม่บ้านผู้ไม่เคยย่างกรายเข้ามาเห็นพระนครเลยในชีวิต พูดขึ้น "เคราะห์ดีแล้วค่ะที่คุณยังกลับมาได้ ไปอาบน้ำอาบท่าผลัดเปลี่ยนเครื่อง แต่ง ตัว เสียเถอะค่ะ แล้วจะได้ลงมารับประทานข้าว"

ศักดิ์รีบปฏิบัติ ตามโดย ทันที ได้ยินคำว่า 'ข้าว' เขารู้สึกหิวขึ้นทันควัน และอยากจะขอร้องขอรับประทานแต่ ในเดี๋ยวนั้น หากแต่ลู้สะกดใจไว้ รอจนกระทั่งได้อาบ น้ำ และผลัดเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเสร็จ แล้วจึงได้ลงมา

อีกเที่ยวรถด่วนหนึ่ง ขุนชำนาญกับพวกคณะทิ้มบัตตานีจึงได้มาถึงจังหวัดปัตตานี ขุนชำนาญฯ ปล่อยให้พวกคณะทิ้มฟุตบอลคลับยังที่ พัก แห่งแห่งตน ๆ เสร็จแล้ว แกก็รบมายังที่พักของศักดิ์ แกพบหญิงแม่บ้านที่หน้าประตูที่พักกำลังโกนถามด้วยความร้อนใจ ไปก่อนว่า–

"คุณศรีกลับมาหรือยัง แม่เนียน ?"

"กลับมาแล้วเจ้าค่ะ" หญิงแม่บ้านหรืออีกนัยหนึ่ง นางเนียน "กลับมาก่อนหน้าท่านเที่ยวรถหนึ่ง เธอบอกว่า เธอพลัดกับท่าน และ ง่า หลงทาง'

"อืม" ขุนชำนาญตอบฯ พร้อมกับอาการผงกศีรษะหงึก "พลัดกันเลยหลงทางรึ?เคราะห์ดีที่ยังกลับถูก"

"ดิฉันว่าอย่างนั้นแหละเจ้าค่ะ เคราะห์ดีที่ยังกลับถูก" หญิงแม่บ้านคล้อยตาม "โถ, คิดดูซิเจ้าคะ กรุงเทพ ฯ ออกกว้างขวาง ใหญ่ โตบันเบารี"

แต่ขุนชำนาญไม่ ได้หยุดฟังหญิงแม่บ้านพูดจบประโยค แกรีบเดินขึ้น–บันไดมุ่งตรงไปยังห้องของศักดิ์ และที่กลางบันไดนี่เอง แกพบศักดิ์กำลังลงมาหาแกเช่นเดียวกัน

"เอ๊ะ, ท่านขุนกลับมาวันนี้ ?" ศักดิ์ร้อง "ตายจริง, ผมลืมไปว่าวันนี้เป็น วันที่ รถด่วนล่อง เลยมิได้ไปรับ"

"ไม่เป็นไรดอกข้อนั้น" ขุนชำนาญฯ ตอบพลางหัวเราะพร้อมกับเอา มือโอบ รอบไหล่ศักดิ์ด้วยความรักแล้วเดินขึ้นบันไดเข้าห้องศักดิ์ไปพร้อมกัน "ว่าแต่คุณเถอะ ทำไมจึงกลับมาก่อน และมาได้อย่างไรกัน? แหม, ผมเป็นห่วงและเป็นทุกข์ ถึงคุณเสียย่ำแย่ คิดว่าถูกรวบตัวไปแล้วอีก เลยต้องเที่ยวสืบเสาะทุก ๆ สถานีตำรวจ และทหารทหารเรือ"

"แม้ ไม่ถูกรวบก็จวนๆ ไปทีเดียวครับ" ศักดิ์ตอบ พลางเล่าถึงเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นให้ขุนชำนาญฟัง

"อ่อมิน่าเล่า" ขุนชำนาญฯ ร้อง "ในขณะที่ผมและพวกคณะทิ้มฟุตบอลคลับคอย คุณ อยู่ที่รถนั้นเห็นมีรถยนต์ตำรวจกวดรถใครไปข้าง หน้าคัน หนึ่ง ผมไม่คิดว่าจะเป็นคุณ แต่ที่คอยๆ–อยู่ สักเดี๋ยวนาทีเห็นจะได้เห็นคุณยังไม่มา หวนนึกขึ้นได้ว่า คุณเคยได้เล่าให้ฟังว่า คุณมีพี่สาวอยู่ คนหนึ่งที่หลังอู่ บางกอกดือก แต่เห็นว่าที่นั่นก็ใกล้เข้ามาเพียงนี้แล้ว ชะรอยคุณคงจะเลยไปหาพี่สาวคุณก่อนก็เป็นได้ แล้วก็คงกลับมาที่โรงแรมราชธานีเอง คิดได้อย่างนี้ผมก็กลับ"

"แต่ที่คอยอยู่ที่โรงแรม ราชธานีจนถึงวันรุ่งขึ้นกระทั่งถึงเวลารถด่วนออก คุณก็ยังไม่มา ผมก็เริ่มร้อนใจ จะไปก็ไปไม่ได้ ด้วยเป็นห่วง ได้เที่ยวสืบเสาะหาทุกหนทุกแห่ง ก็ไม่ได้ความจึงจำใจกลับมา อย่างหาความรื่นเริงไม่ได้กันเลยสักคน"

"ถ้าผมไม่ได้สองพี่น้องช่วยผมก็คงเสร็จแน่" ศักดิ์พูดขึ้น

"นั่นนะซิ น่าขอบใจสองพี่น้องนั้นแท้ๆ" ขุนชำนาญฯพูด "ว่าแต่ว่ามีใครรู้ไหมว่า คุณมาอยู่กับผมที่นี่?"

"ไม่มีใครเลยครับ นอกจากคุณเรือโทเทอดกับคุณยุพินสองพี่ น้องเท่า นั้น ศักดิ์ ตอบ "และสำหรับสองพี่น้องนี้ ผมแน่ใจเหลือเกินว่าผมไว้ ใจได้ คงจะไม่มีใครเลยที่จะขายผม"

พูดได้เพียงเท่านี้ เขาก็หวนนึกถึงนายชัย โชคช่วยพี่เขยของและการตีตั๋วรถ ไฟมาโคกโพธิ์ แต่เขายังไม่คิดที่จะเล่าอะไรให้ขุนชำนาญฟังในเรื่องนี้เพราะนั่นอาจเป็น เพียง ความคาดคะเนที่ผิดของเขา เพราะชัยอาจมาโคกโพธิ์ด้วยกิจธุระอื่นก็ได้

"พวกนักฟุตบอลคลับในคณะเราทุกคน คงดีใจกันอย่างยกใหญ่เมื่อรู้ว่าคุณ กลับ มา" ขุนชำนาญว่า "ผมจะต้องแก้ตัวให้ว่า คุณบังเอิญพบเพื่อนเขาชวนไปธุระที่นครปฐมเสร็จแล้ว คุณก็เลยขึ้นรถด่วนนั้นโดยนึกว่าผมและ คงจะ ได้กลับในรถเที่ยวนั้น"

"ครับดีแล้ว" ศักดิ์ตอบ แล้ว ขุนชำนาญฯก็ลากลับที่พัก ในเย็นวันนั้น ศักดิ์นึกขึ้นมาได้ว่า เขาลืมเล่าที่เรื่องสับกระเป๋าบนรถไฟกับผู้ โดยสาร ๒คน ให้ขุนชำนาญฯฟัง จึงหิ้วกระเป๋าออกจากที่พักมุ่งหน้าไปยังบ้านขุนชำนาญฯ ตั้งใจที่จะเล่าเรื่องราวให้ฟัง และในเวลาเดียวกัน ขอความเห็นด้วยว่า จะ

(ยังมีต่อ)

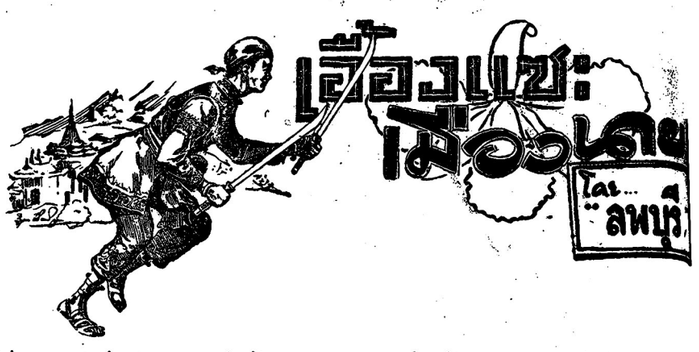

(ต่อจากฉบับก่อน)

"เจ้าพญาทั้งห้าคนมีธุระสิ่งใดจะพูดกับข้าหรือ ถ้ามีจงเร่งพูดมาอย่าเกรงใจข้าขี้นี้จะให้ความช่วยเหลือเต็มที่"

พระยาราชสงคราม ถวายเคารพอีกครั้ง หนึ่งแล้วทูลด้วยความตั้งใจว่า

"ข้าพระเจ้าทั้งห้า คนได้ทราบข่าวว่ามีการคัดเลือกทหารจะไปงานพระราช สงครามทาง ด้านเมืองนายโน้นต่างมีความยินดีพา กัน มาเฝ้าเจ้าอุปราชท่านเพื่อขอรับอาสาไปทำศึกคราวนี้ด้วยพระเจ้าค่ะ"

พระโอรสเจ้าครอบฟังได้ทรงฟังกิดพระทัยเป็นอย่างยิ่งที่ทรงเห็นว่าขุนพลทั้งห้านี้มีความเคารพนับถือพระองค์จริง ๆ ทรงพระดำริอยู่ครู่ หนึ่งแล้วตรัสตอบโดยสุภาพว่า

"ข้าเสียใจจริง ๆ ที่ไม่สามารถรับเอาพวก ท่าน ทั้ง หมดหรือแม้แต่คนใดคนหนึ่งบรรจุไปในกองทัพที่ยังกำลังคัดเลือก – ไพร่พลอยู่ในเวลานี้ เพราะเหตุการณ์ ในบ้านของ เรา ก็ยัง อยู่ในสภาพไม่ปลอดภัยเหมือนกัน ข้าจึงตกลงใจคัดเลือกเอาแม่ทัพบางคนไปทำศึกทาง แดน เมืองนาย ส่วนพวกท่านที่เหลืออยู่นั้นต้องขอ ให้ควบคุม กอง ทัพของเราที่ยังเหลืออยู่ ป้องกันเจ้าฟ้าแก้บ้านเมืองไว้ให้ดี ด้วยเหตุการณ์ทางด้านนี้ยังมีท่าทางไม่น่าไว้ใจนัก ท่านทั้งห้าคนต้องปฏิบัติหน้าที่อย่าง แข็ง ขันเราอยู่ ที่แดนหัวจะเอาสบายและวางใจได้เหมือนเมืองคัง ไม่ได้ผิดกันมากนัก ท่านทั้งห้าอย่าขุ่นใจว่าข้าไม่เอาพวกท่าน ไปด้วย ขอให้อดใจรอไปอีกหน่อยก่อน งานของเราอาจมีขึ้นอีก"

ขุนพลทั้งห้า ได้ฟัง คำ ชี้แจงของเจ้าอุปราช เข้าใจ แจ่มแจ้งแล้วต่างมีความยินดีพากันทูลลากลับไป

ต่อมาอีกสี่ห้าวันการ ตระเตรียมรี้พลเสร็จสิ้นลง และ อยู่ในสภาพที่จะเคลื่อนทัพได้พญาหาญ ณรงค์นำความ กราบ ทูลให้เจ้าอุปราชทรงทราบว่าพร้อมแล้ว

"ดีละข้าคิดว่าอย่าง ช้า วันมะรืนนี้จะได้ออกเดินทาง ไป" เจ้าอุปราชทรงกล่าวแก่พญาหาญณรงค์

เมื่อพญาหาญณรงค์ทูลลากลับไปแล้ว พระโอรสเจ้าผู้ครองนครรับสั่ง ให้ศรี เมือง – เตรียมข้าวของให้อีกสองวันจะออกเดินทางไปเมืองนายสั่งสาวงามแล้วเสด็จไปยังที่ประทับ–ของรัชทายาทเมืองนาย

เจ้าราชบุตรรุ่งฟ้าเห็นเจ้าอุปราชเสด็จมาก็ทรงรับ รอง ด้วยความดีพระทัย พระชายาข่ายคำก็ออกมานั่งอยู่ใกล้ พระสวามีของพระองค์ด้วย

"พระน้องมีธุระ อะไรด้วยหรือเปล่า ?" รัชทายาทเมืองนายตรัสถามเมื่อประทับลงเรียบร้อยแล้ว

"ข้าพระเจ้าจะมาทูลให้เจ้าพี่ทรงทราบว่าวันมะรืนนี้ จะเคลื่อนพล" พระโอรสเจ้าครอบฟ้าทูลตอบอย่างนอบน้อม "เจ้าพี่จะได้เตรียมพระองค์ ไว้ไว้"

"ดีจริงพระน้องชาย" พระราชบุตรรุ่งฟ้าทรงกล่าวอย่างดีพระทัย "พี่รู้สึกสบายใจมากเหมือนยอดเขาพ้นไปจาก หน้าอก พี่ขอบคุณพระน้องชายอย่างที่สุด"

เจ้าอุปราชทรงนั่ง สนทนาอยู่ครู่ หนึ่งแล้วทรงลาพระญาติของพระองค์เสด็จ กลับ มายังที่ประทับทรงพบพระราชธิดาแสงคำมารออยู่แล้ว

"หม่อมฉันได้ยินว่าเจ้าเสด็จเมืองนายหรือเพคะ?" ดิยนารีแสนหวีตรัสถามเมื่อนั่งลงใกล้คนรักของพระองค์

"ถูกแล้วพระน้องรัก" อุปราชตรัสตอบทันที "พี่ช่วยทำการปราบกบฏทางเมืองนายกู้ราชบัลลังก์ให้เจ้าราชบุรุ่งฟ้าอีกเพราะเรื่องนี้ เป็นปรารถนาเดิมของพี่"

"เจ้าพี่จะเสด็จ เมื่อไรคะ?" ขัตติยนารีโฉมงามถามต่อไป

"พี่คิดว่าจะออกเดินทางมะรืนนี้พระน้องรัก" รับอย่างทรงใช้ความคิด

"การศึกครั้งนี้จะกินเวลานานหรือไม่เพคะ?" พระธิดา แสน หวีทูล ถามอย่างห่วงใย

"ตามความคาดหมายของคิดอย่างช้าก็คงจะ ราวๆ เดือนหนึ่ง" พระโอรสเจ้าครอบฟ้าตรัสตอบเมื่อทรง ใครวญอยู่ครู่หนึ่ง "แต่นั่นแหเรื่องนี้ยังเอาเป็นแน่นอนที่เดียวไม่ได้เหตุการณ์อาจ ผันแปเปลี่ยนแปลงไป แต่ถ้าไม่มีอไรก็ในราวเดือนหนึ่งคงสำเร็จ"

"หม่อมฉันเป็นห่วงเจ้าพี่น" ขัตติยนารีโฉมงามรับ สั่ง พระกับทรงถอนพระทัยใหญ่เวลาพระราชบิดาก็เพิ่งจะได้เสวยสุหม่อมฉันก็ประสงค์จะให้เจ้าประสบความสุขด้วยเพราะเห็ว่าได้ทรงตรากตรำนานาน แล้

(ยังมีต่อ)

ตู้เย็นและตู้แช่ฟริจิแดร์ FRIGIDAIRE

GENERAL MOTORS CORP.

ของบริษัทเยเนอราลมอเตอร

ตู้เย็นและตู้แช่ "ฟริจิแดร์" เป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก สำหรับในเมืองไทย โปรดถามท่านที่ซื้อไปใช้แล้วว่ามีคุณภาพเพียงไร

ตู้เย็นและตู้แช่ "ฟริจิแดร์" รูปร่างสวยงาม คุณภาพเป็นเยี่ยม กินไฟน้อย ราคาย่อมเยาว์ รับประกัน ๕ ปี ติดตั้งให้เสร็จ มีนายช่างผู้ชำนาญ คอยรับใช้อยู่ตลอดเวลา

ท่านที่สนใจ โปรดติดต่อและสั่งจองได้ที่

กองพัศดุ

การไฟฟ้ากรุงเทพฯ โทร. ๒๒๐๐๐

สนใจบริการของ "เพลินจิตต์"

๓๘๐ มหาราช พระนคร

๒๓ พฤศจิกายน ๒๔๙๖

เรียน คุณสิริ เปรมจิตต์ ที่นับถือ

นโยบายการเผยแพร่หนังสือเพื่อชนส่วนใหญ่ ผู้ขาดกำลังทรัพย์ที่จะจัดหาหนังสือดี ๆ ชะนิดเล่ม ๆ ได้ด้วยตนเองกำลังนิยมชมชื่นผลแห่งการกระทำอยู่เป็นกิจประจำของชาว คณะเพลินจิตต์รายวันนั้น พวกผม ๔–๕ คนขอสดุดีและสรรเสริญเป็นอย่างมาก ในการอนุเคราะห์แก่พวกผมและคนอื่น ๆ อีก เพราะอะไร เพราะ––

๑. เงินก้อนเป็นส่วนใหญ่ไม่มี ถึงมีจะซื้อหนังสือเล่มราคา ๒๐–๓๐ บาท ก็ซื้อไม่ได้ เพราะเงินจะต้องเฉลี่ยไปใช้จ่ายทางอื่นเสียบ้าง ขืนซื้อก็เกือบจะอดสิ่งบริโภคแต่จำหน่ายแบบเพลินจิตต์นี้ วันละ ๑ บาท ทุกคนในหมู่ผมยินดีซื้อและมีหวังได้หนังสือเล่มประดับตู้

๒. คนจนเป็นส่วนมากชอบหนังสือเหมือนกัน แต่ไม่มีหวังซื้ออ่านได้ แต่ทำแบบเพลินจิตต์นี้พอจะได้อ่านและมีหวังซื้อได้

๓. พวกคนจนนั้นมีเงินติดตัวเป็นประจำส่วนน้อย ยิ่งปลายเดือนก็ยิ่งขอดเข้า ถ้าทำแบบนี้ก็มีหวังได้อ่านและมีหนังสือเล่มเก็บ

พวกผมจึงขออนุโมทนาในกุศลส่วนย่อยนี้แด่ท่าน ซึ่งมองเห็นหัวอกคนจนเช่นพวกของผม ขอให้ท่านจะประสพความเจริญรุ่งเรืองต่อไปเถิด และขอถามว่า เหตุการณ์ในต้องตลาดการค้ากำลังปั่นป่วน เรื่องกะดาดสำคัญที่สุด ท่านจะสู้ไปได้หรือมีวิธีแก้อย่างไร จึงขอถามว่า

๑. ถ้ากะดาดขึ้นไปอีก เพลินจิตต์จะทำอย่างไร

๒. สมมุติว่าชะงักในการพิมพ์แบบนี้ ผู้ซื้อไว้แล้วแต่ต้นจะทำอย่างไรต่อไป

๓. ขอให้แถลงให้ผู้ซื้อยึดถือทางดำเนินของท่านต่อไปด้วยถ้าเกิดเหตุตามข้อหนึ่ง

นับถือเสมอ

ก. สุริยจรรย์ ดำเนิน จอกน้อย

น.ส. ปราณี พินิจภัย อุไร พินิจภัย, ส.ท. เจริญบันดี

คำตอบของเรา

ขอขอบคุณในไมตรีจิตต์ของคุณทั้งหลาย ที่ได้กรุณาติดตามบริการของเรา แม้ว่าราคากะดาดจะแพงขึ้นก็ไม่ต้องวิตก เราจะเสนอนวนิยายทั้ง ๔ เรื่องจนจบให้จงได้ แม้ว่าจะเพิ่มค่าใช้จ่ายมากขึ้น เราก็ยินดีจะรับใช้ประชาชนตลอดไป นอกจากนี้ เรามีข่าวดีที่จะแถลงให้ทราบต่อไปอีกว่า เราจะได้นำ "สามก๊ก" อมตะวรรณคดีของไทย มาลงในแบบหนังสือยก ดังที่ได้จัดทำอยู่ในขณะนี้อีก โปรดคอยฟังรายละเอียดเรื่อง "สามก๊ก" อัน นับว่าเป็นอมตะวรรณคดีของไทย ในขณะนี้ดูเหมือนประชาชนทั่ว ๆ ไปจะหาต้นฉบับที่ครบบริบูรณ์ก็หาไม่ได้แล้ว เราจึงนำมาจัดพิมพ์ไว้เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้เก็บไว้เป็นเล่มต่อไป ซึ่งเป็นสมบัติอันล้นค่าและเป็นอมตะวรรณคดี แม้ในราชสำนักของพระมหากษัตริย์ครั้งรัชกาลที่ ๔–๕ ก็ได้ทรงจัดพิมพ์แจกกันอ่านในราชสำนัก เพราะถือว่าเป็นอมตะวรรณคดี แต่เดี๋ยวนี้หาต้นฉบับก็แทบไม่ได้เสียแล้ว ท่านจงเตรียมเก็บไว้ตั้งแต่ต้นมิฉะนั้นจะเสียใจภายหลัง

บ.ก.

สนทนาปราศรัย (ต่อจากหน้า ๔)

กอดคอทำสัญญาช่วยเหลือทางทหารและการทูต เพราะไทยมีชัยภูมิอันเหมาะมั่นที่จะต่อต้านคอมมูนิสต์ศัตรูของโลก ยิ่งวันคืนล่วงไปภาวะการดังว่านี้จะคลี่คลายขยายตัวเจริญมากขึ้นทั้งคนไทยและรัฐบาลไทยจะได้พบความเย้ายวนจากนานาชาติในทางเศรษฐกิจทางการเมือง ถ้าไทยหลงเล่ห์ลมลวงขาดการประหยัดตัวประหยัดใจก็น่าจะถูกดูดลงเหวลึกแก้ไขได้ยาก

ถูกค้นเหล้าเถื่อน (ต่อจากหน้า ๓)

ต้อมนั้นบังเอิญเดชะบุญราษฎรผู้หนึ่งเห็นเจ้าพนักงาน เข้าก่อนจึงจำได้ว่าเป็นพนักงานสรรพสามิต แล้วจึงบอกกันให้รู้ การต่อสู้จึงไม่เกิดขึ้น

หนุ่มสาวป่าซาง (ต่อจากหน้า ๓)

หนุ่มสาวทั้งสองผูกตัวติดกันกระโดดลงน้ำปิง ที่บ้านท่าสี ต. วังผาง อ. ป่าซาง จ. ลำพูน เมื่อวันที่ ๑๐ เดือนนี้แต่ไม่มีใครช่วยเหลือทันเพราะกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวมาก

โลกผลิตอาหาร (ต่อจากหน้า ๒)

ประมาณสามัญของปีหน้าเป็นเงินกว่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ด้วยซึ่งงบประมาณปีนี้ เป็นจำนวน ๕,๒๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์เท่านั้น

พบถ่านหิน (ต่อจากหน้า ๒)

ได้ของมญฑลสะแตฟ ฟอตร์คเชอร์ซึ่งประมาณว่ามีถ่านหินไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตันหั่งนี้ได้ใช้วิธีเจาะบาดาลแบบใหม่ อันทำให้สามารถตรวจค้นแหล่งแร่ในระดับลึกมาก.

โซเวียต (ต่อจากหน้า ๒)

แทนอเมริกัน แถลงอภิปรายเรียกร้องให้คณะกรรมาธิการฝ่ายการเมืองลงมติบอกบัดญัตติของโซเวียตดังกล่าวข้างต้นเสียทั้งหมด โดยผู้แทนอเมริกันชี้แจงว่า เป็นการรอพ้นข้อเสนอที่สมัชชาใหญ่เคยลงมติไม่รับรองไว้แล้วขึ้น มาเรียกร้องขณะเดียวกันนายแกมเบตตอจึงแถลงว่าทางดีที่สุดสำหรับโซเวียตที่จะพึงกระทำก็คือ ยุติการไม่นำพาต่อมติของสมัชชาใหญ่อันได้ระบุไว้แล้วนั้นเสีย

อ่าน
เพลินจิตต์
รายวัน • รายสัปดาห์ • รายปักษ์ • รายเดือน

การใช้บุหรี่หลาน
ของท่าน
จงรับฉีดวัคซีน
บี. ซี. จี.
เพื่อเพิ่มกำลังป้องกัน
วัณโรคเสีย.

เริ่มแต่รอบเที่ยงเสาร์ที่ ๒๘ พ.ย.
เสาร์มีรอบเที่ยง วันหยุดราชการเพิ่มรอบเช้า รอบเที่ยง

ส. อาสนจินดา สร้าง • กำกับ

จะฉายที่ "เฉลิมบุรี" ในเร็วๆ นี้

บาร์โบส ลอยเด่น
อยู่ในความนิยม เพราะ:
บาร์โบส ปอมเมด
เป็นครีมแต่งผมที่ผสมด้วยตัวยาล้วนซึ่งมีคุณภาพเป็นเยี่ยม
คือ ๑. กำจัดรังแคและโรคคันศีรษะ
๒. ป้องกันปลายผมไม่ให้กรอบแตก
๓. แก้ผมฟอก, ระบับผมร่วง
๔. ช่วยให้เส้นผมดกดำอ่อนสีสวย
๕. บำรุงรากผมจะรู้สึกเย็นทันทีเมื่อใช้
■ มีจำหน่ายปลีกทั่วราชอาณาจักร
■ มีจำหน่ายส่งตามร้านตัวแทนสำเพ็ง แล้ว
ปอมเมด
บริษัท รัตนมาลา จำกัด
ผู้แทนจำหน่ายในประเทศไทย
BARBO'S LABORATORY เภสัชกรคนหนึ่งชาวเยอรมัน เป็นผู้ผลิต
ของเทียม - เลียนแบบ
ใช้แล้วอาจเป็นอันตรายแก่เส้นผม

สามก๊กฉบับสมบูรณ์

เป็นหนังสือซึ่งนักปราชญ์จีน เลือกเอาเรื่องพงศาวดารจีน ตอนหนึ่ง มาแต่งขึ้นโดยประสงค์จะให้เป็นตำรา สำหรับศึกษาอบรมการเมือง และการสงคราม มีนักประพันธ์จนถึง ๓ คนช่วยกันแต่ง และถูกแปลงออกเป็นภาษาต่าง ๆ ถึง ๑๐ ภาษา คือ ญี่ปุ่น เกาหลี ญวน เขมร ไทย มะลายู ลาติน สะเปญ ฝรั่งเศสและอังกฤษ

เฉพาะฉบับภาษาไทย พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ ๑ โปรดเกล้าฯ ให้กรมพระราชวังหลัง กับเจ้าพระยาพระคลังหนอำนวยการแปล ด้วยสำนวนโวหารสละสลวยดียิ่ง

บัดนี้ เพลินจิตต์รายวัน จะได้ตีพิมพ์เรื่องสามก๊กในขนาดหนังสือ ๘ หน้ายก ต่อตแซ่ไว้ในเมื่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งใน ๔ เรื่องของเราจบลงแล้ว พร้อมกับภาพประกอบฝีมือเก่าหลายร้อยภาพ เป็นสามก๊กฉะบับสมบูรณ์แบบ โปรดคอยซื้อ เพลินจิตต์รายวันแล้วเก็บรวบรวมไว้ครบชุดนำมาแลก ท่านจะได้หนังสือสามก๊กสำเร็จรูป ปกสามสี ๑ เล่มฟรี

โปรดคอยระวังประกาศต่อไป

ผ้ามนตร์

ลมพัดเย็นเหมือนกลางแจ้ง
เริ่มอังคารที่ ๑๗ พ.ย.

ภาพยนตร์ไทยนิยายเก่าแก่ของชาวเหนือ ของคณะหอมหวล ตื่นเต้น โลดโผน มหัศจรรย์ สดับดีเกหอมหวลฉบับต้นและสังเขป จันทรแรม ประเทือง ยามเย็นร่วมดาราหอมหวลอื่น ๆ ต่อไป "มารชีวิต" สัธรรมชาติ สดับดนตรีวง ป. ชื่นประโยชน์ ผู้สร้างเพลง "มารหัวใจ". อันเลื่องลือ

ระยะชมภาพยนตร์ไทย ๔ มิติ สร้างเป็นเรื่องใหญ่ "ขุนช้างขุนแผน" ตอน "วันทองหึงลาวทอง" นำโดยเสน่ห์ โกมารชุน สดับดนตรีวงเสน่ห์ โกมารชุน

โรคผิวหนัง
เชิญไปที่
สถานการแพทย์
มุมนเรศร์ สี่พระยา 356

ยาเม็ดโรค ผ.ก.ง. ขวดละ 65บ
ผิวเนื้อ
ตุ่มสีดำ และด่างดำ
ผิวกลากเกลื้อน เป็นเม็ดผื่นคัน
ทุกชนิด กินแล้วแห้งตลอดไป.
จริงสัตว์ทางการวัณโรคมาก
ห้างขายยาจี่เสือง
ตรอกเจ๊เรือง (ตรอกไก่)
บางรัก พระนคร
เวลาทำการ 14-16 น.
โทร. 36441

ท่านหญิง อย่าพลาด
เข้าแม่ประสาทโลหิต
ติดต่อโรคประจำเดือน
ศิปประสิทธิ์ ๒๕๕ จักรวรรดิ์ พระนคร

เวียตมินห์ถอนตัว

(ต่อจากหน้า ๒)

ใส่ทหารเวียตมินห์อย่างรนแรงเช่นกัน การปล่อยพลร่มลงจากเครื่องบินยังคงดำเนินอยู่เรื่อยๆ

ในเวียตนามภาคกลาง และตามที่ราบสูงตางเทือกเขาคงมีแต่การลาดตระเวณตามท้องที่ต่างๆเป็นพัน

ในดินแดนลาว การกวาดล้างข้าศึกตามแผน "จูรา" ยังคงดำเนินต่อไปด้วยดี ในท้องที่บางแห่ง เช่นตำบลบ้านบานสังเกตเห็นกันว่า ขบวนเวียต–มินห์เริ่มจะถอนตัวออกไปแล้ว

หลวงบุฯแถลง

(ต่อจากหน้า๑)

ความรู้ เพราะมีความรู้ความสามารถจริง จึงแก้ไขให้มีไฟฟ้าใช้ได้ภายในเวลา ๒–๓ วันเท่านั้น

๔. เครื่องไฟฟ้าที่การไฟฟ้ากรุงเทพมีอยู่ ๕ เครื่องคือ๗,๐๐๐ กิโลวัตต์ ๑ เครื่อง๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ ๒ เครื่อง และ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ ๒ เครื่อง เครื่องไฟฟ้าทั้งห้าเครื่องนี้ไม่ได้เสียเพราะอุบัติเหตุครั้งนี้เลย เวลนี้ได้แก้ไขสายเดินจากเครื่อง ๗,๐๐๐ กิโลวัตต์เรียบร้อยแล้ว ทั้งได้จ่ายกระแสไฟฟ้าแล้วด้วยและกำลังแก้ไขสายที่จะเดินจากเครื่อง ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์อีก ๒ เครื่อง อาจจ่ายกระแสไฟฟ้าได้ในวันนี้หรือพรุ่งนี้ส่วน เครื่องขนาด ๒๐๐๐ กิโลวัตต์อีก สองเครื่องก็จะแก้ไขสายจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อีกต่อไป และจะเป็นที่เรียบร้อยดังเดิม ภายในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๙๖

๕. การจ้างคนมีความรู้มาตามที่ว่านั้น การไฟฟ้ากรุงเทพไม่หมดปัญญาที่จะจ้าง แต่จ้างมากไม่มีประโยชน์ เพราะกว่าคนมีความรู้นั้นจะศึกษากิจการของการไฟฟ้ากรุงเทพรู้ว่าอะไรเป็นอะไร อะไรอยู่ที่ไหนก็กินเวลาไม่ต่ำกว่า ๒ ปี การไฟฟ้ากรุงเทพเคยใช้นักปราชญ์มาหลายคนแต่ไม่เคยได้ผล จึงต้องใช้แต่คนที่มีความรู้และความสามารถจริงๆ ดังที่พนักงานไฟฟ้ากรุงเทพที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันนี้ จะเห็นได้ว่าคนเหล่านี้นั่นเองที่ได้แก้ไขให้มีไฟฟ้าใช้ในเร็ววัน ไม่มีนักปราชญ์ที่ไหนมาช่วยอย่างไรไม่

๖. การไฟฟ้ากรุงเทพทราบว่า เคเบิลต่างๆ ที่ใช้อยู่ทุกวันนี้เป็นของเก่าใช้มาแต่ครั้งฝรั่งจึงได้ระมัดระวังตรวจตราอยู่และได้สั่งสายใหม่จากต่างประเทศมาไว้มากพอเป็นอาไหล่ และส่วนที่จะต้องเดินสายใหม่ทั้งโรงนั้นก็ได้สั่งไปแล้วกำหนดรุ่นแรกจะมาถึงกรุงเทพราวกลางปีหน้า ๒๔๙๗.

นอนจากนี้เรา ได้ทราบว่าการไฟฟ้ากรุงเทพฯ วัดเลียบได้ทำการซ่อมเปลี่ยนสายเข้าเครื่อง ๗๐๐๐ กิโลวัตต์ และได้ทำการทดลองจ่ายกระแสไฟฟ้าในตำบลต่างๆดังต่อไปนี้แล้วคือ ถนนตรีเพ็ชร ถนนตีทอง ถนนดินสอ ตั้งแต่เสาชิงช้าถึงอนุสาวรีย์พระชาธิปไตย ถนนอุนากรรณ์ ถนนราชดำเนินกลางด้านใต้ถนนบ้านหม้อ ถนนราชินี ตั้งแต่สพานอุบลรัตน์ ถึงสะพานผ่านพิภพลีลา ถนนจักรพงษ์ถนนมหาชัยตั้งแต่แยกถนนจักรเพ็ชร์ถึงสามยอด ถนนเจริญกรุงจากสามยาดถึงสามแยก คลองถมจักรวรรดิ์ ถนนเสือป่าถนนแปดงนาม ไฟถนนทุกสาย และถนน มหาชัย ถนนราชินี ถนนมหาราช ถนนตรีเพชร ถนนจักรเพชร ถนนพาหุรัด ถนนอุนากรรณ์ ถนนราชดำเนินใน ถนนราชดำเนินกลาง ถนนพระจันทร์ ถนนพระอาทิตย์ ถนนพระสุเมรุ ถนนจักรพงษ์ ถนนดินสอ ถนนตะนาว ถนนบริพัตรถนนเจริญกรุงตั้งแต่สพานมอญ จนถึงสามแยก ถนนบำรุงเมืองตั้งแต่สพานช้างโรงสี จนถึงสพานกษัตริย์ศึก ถนนจักรพรรดิพงษ์จนถึงวัดสระเกศ ถนนกรุงเกษม ตั้งแต่หัวลำโพงจนถึงสี่แยกมหานาค ถนนเสือป่าถนนสี่พระยา ถนนจารุเมือง จากถนนพระรามสี่ จนถึงตรอกพระยาสุนทร และไฟถนนทุกสาย ส่วนการเดินรถรางนั้นจะพยายามให้เดินได้ทุกสายในวันนี้ด้วยเหมือนกัน

สองพ่อลูก

(ต่อจากหน้า ๑)

เมาแล้วพ่อลูกจำหน้ากันไม่ได้

เวลาประมาณ๒น๒.เศษนางสุขได้แจ้งต่อร.ต.ต.อมรรองสารวัตรนางเดิ่งว่า ตนเป็นแม่เลี้ยงของนายประโดมได้ถูกนายประโดมใช้ครเข้าฟาดหางตนถึงแน่นิ่งไปเกือบชั่วโมงเศษรวมทั้งนายสุขพ่อของนายประโดมเองก็ถูกลูกแจ้หมาก ต้อนรับลมหนาวด้วย เจ้าหน้าที่จึงไปรับกุมตัวนายประโดม มาปรึกษาหาร้อสาเหตุเดิมนาย ประโดม ได้นั่งกินเหล้าอยู่กับนายสุข พ่อของตน และนางสุขแม่เลยงพอฤทธิ์เหล้าตั้งหน้าขึ้นมา นายประโดม ก็เรียก พ่อ เป็น เพื่อนบางทีก็มงกุดมตัว นายสุขก็เลยลืมว่านายประโดมเป็นลูกเพราะ พิษเหล้า เกิดจำหน้า กันไม่ได้ นายสุขชมนางสุธีเมียใหม่ดีชะมัดญาติ ต่อหน้านายประโดม ฝ่ายลูกชายเห็นพ่อชมเมียใหม่ข้ามหน้าข้ามตาเช่นนั้น ก็ยกย่องเมียของตนขึ้นมาบ้างว่า "เมียอั้วก็นางแก้วนาเว้ยพ่อ" เกิดเถียงกันไม่เป็นที่ตกลงดีกว่าใคร

นายประโดม จึงตัดสินระงับ ความพุ้ง ของพ่อ ด้วยการแจกหมาก แถมของแข็งให้นายสุขรับประทานเข้าไป ชนิดถูกน็อคเอ้าท์ ถึงกับนอนแบ–หลาขนาด ถ้ากรรมการนับถึงร้อยยังคลานไม่ได้

เสด็จเปิดงาน

(ต่อจากหน้า ๑)

กระทรวงเศรษฐการ เป็นผู้อ่าน รายงานการ จัดงาน ถวายและทรงมีพระราชดำรัสตอบแล้วเสด็จทอดพระเนตรตามร้านต่างๆ

ในงานนี้มีร้านขาย ของกระทรวงทะ บวงกรม บริษัท และห้างร้านต่าง ๆ มีร้านการแข่งขันยิงเป้า ปล่อยตอร์ปิโดและแข่งขันโบวลิ่งก์ กลางคืนมีดาศ· และมหรศพอื่น ๆ คือนาฏะดนตรี งิ้ว ๒ โรง ประชันกันอย่างเต็มเหนี่ยว ราคาอาหารถ้าร้านโก้ ๆ ก็แพงหน่อย ถ้าตามสนามหญ้าหรือยองยองเหลา ก็ราคาถูกหน่อย มีประชาชนมาเที่ยว กับแออัดมีเสียงประกาศเด็กหาย ให้ไปรับตัวตามเคย

เปบปี้พบจำเริญ

(ต่อจากหน้า ๑)

ชกกับจำเริญ ในปีใหม่ที่จะถึงนี้ แป๊บปี้โกดท์ น้ำหนัก๑๑๘ ปอนด์ เป็นนักมวยรูปร่างมะขามข้อเดียว ส่วนสูงต่ำไล่เลี่ยกับจำเริญของเรา แป๊บปี้โกดทเรียกเงินรางวัล ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ เป็นเงิน ๕๐๐๐ ดอลลาร์ (หนึ่งแสนบาท) ทั้งนี้ไม่รวมถึงค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ด้วย ฝีมือและชั้นเชิงของ แป๊บปี้โกดท์ เหนือกว่าวิคเฮอร์แมน และใคร ๆ อีกหลายคน ที่เหิรฟ้ามาให้คนไทยเราได้ชมฝีมือ แม้จิมมี่ แชมเบี้ยนโลกเอง หวุดหวิดจะถูกน็อคเอ้าท์เพราะนายมะขาม ข้อเดียวคนนี้อยู่แล้ว

วอชิงตันยก ย่องจำเริญ

ขณะแป๊บปี้โกดท์ ได้ รับปากตกลงมาพันตูกับ จำเริญ ที่กรุงเทพฯ แล้วแป๊บปี้ได้สดุดีจำเริญทรงกิตรัตย์ของเราว่า เขาได้รู้จักฝีไม้ลายมือ และชื่อเสียงของจำเริญทรงกิตรัตน์ จากวอชิงตัน ล่วงหน้าก่อนแล้ว เพราะทางวอชิงตันได้โทรเลขบอกกัปปิปปที่ออสเตอเลียก่อนหน้านายทวีชกับนาย เจือจะไปถึงว่า ให้แป๊บปี้จงระวังตัวในการที่จะ เดินทาง มา โรมรันกับจำเริญ ให้พยายามสู้รักษาตำแหน่งแชมเปียนโลกอันดับไว้ให้ได้ และแสดงความหนักใจ แม้ตำแหน่งของแชมเปียนโลก ซึ่งจิมมี่กำลังครองมงกุฎอยู่ ก็อาจมีหวังมงกุฎหลุดเพราะจำเริญ ทรงกิตรัตน์ของเรา แป๊บปี้ยืนยันว่า เขาจะชกกับจำเริญอย่างเอาชีวิต และเกียรติ ของนักกีฬาเป็นเดิมพันอีกประการหนึ่งแป๊บปี้ว่า ชาวอเมริกันได้พะนันกันมากว่าจิมมี่มีหวังมงกุฎหลุดเพราะจำเริญ

เริ่มรอบเที่ยง เสาร์ที่ ๒๙ พย. นี้

ออกแล้ว
โชคของท่านปี ๙๗
ของ จันทรสาร

หัดขับรถยนต์ฯ
จ. สกุลไทย
ตรอกพระสรัสดี บางลำภู
เป็นเร็ว ค่าเรียนถูก

สุรสิทธิ์ "แก้วฟ้า" ทัด เอกทัต

• สิมจิตต์
• เนิ่นสิม
• สิงวน
• จำรูญ
• มหัศจรรย์
• ชาลี
• แสดงนำ •

ขอท้าทายกระเป๋ามือของท่าน ดีไม่ดี.

• ไฟรักไฟบาป •

ศรีอยุธยา 17 พฤศจิกา นี้. เป็นต้นไป
ตลอดรายการนี้ เก็บเงินบำรุงการกีฬา สิ้นเดือน
นักเรียนนศิลปิพิลม ในพระบรมราชูปถัมภ์

เาช กระฤกษ์ เจ้าของและผู้อำนวยการ
ศิริ กระฤกษ์ ผู้จัดการ
สิริ เปรมจิตต์ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
สำนักงานและพิมพ์ที่บริษัทศิริอักษร จำกัด
๑๐๓ สี่แยกหลานหลวง พระนคร โทร. ๒๓๖๕๑

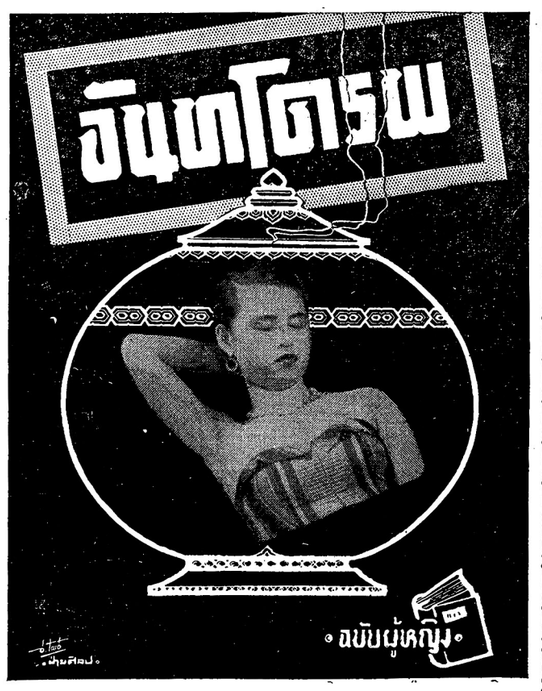

ฉายที่ เฉลิมบุรี เริ่มเสาร์
ที่ ๒๙ พฤศจิกายน สลับ ดนตรี "เทพพิทย"